

Lucille Cedercrans

Indvielsesvejen

Bind I & II

Oversættelse: Anne Pedersen

Kentaur Forlag

Indvielsesvejen

Forfatter: Lucille Cedercrans
Oversat af Annabritt Jakielski
1. udgave, 1. oplag 2007

Original titel: The Path of Initiation, Volumes I & II, Wisdom
Impression, 2004

Trykt hos Toptrykgrafisk

ISBN 978-87-92252-03-6

This translation is based on the English version of the book and
any questions should be referred to the English version.

Copyright by Wisdom Impressions Publishers LLC, P. O. Box
130003, Roseville, MN 55113, USA.

www.wisdomimpressions.com

Alle Lucille Cedercrans bøger kan købes via forlagets hjemmeside
www.kentaurnet.dk

Indvielsesvejen kan bestilles hos:

Kentaur Forlag
Tomsgårdsvej 61, 2. tv
2400 København NV
info@kentaurnet.dk
tlf. 38 11 66 20
www.Kentaurnet.dk

Den Store Invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad Hensigt lede menneskers små viljer
den Hensigt Mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må Den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft genoprette Planen på Jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder Gud; at den bevægende kraft bag det synlige univers er kærlighed; at en stor individualitet, som de kristne kalder Kristus, kom til Jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne fatte den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes Guds vilje; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem menneskeheden selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Den engelske udgivers forord

De følgende tekster udgør de to første bind af det tre-bindsværk, der samlet er kendt under navnet *The Path of Initiation* (som ikke tidligere har været udgivet på dansk). Bind I og II af denne serie blev første gang publiceret i 1952 som henholdsvis *Creative Thinking* og *The Nature of The Soul*, medens bind III udkom i 1956 som *The Soul and Its Instrument*.

I 1957 omskrev Lucille Cedercrans imidlertid de hidtidige tekster (til det større værk, som blev udgivet i 2001 og 1993), men bibeholdt de oprindelige titler. Selvom de to sæt af bøger er meget forskellige værker, var gentagelsen af titlerne forvirrende, og det blev almindeligt at henvise til de to tidligere udgaver som de "korte former" af *Creative Thinking* og *The Nature of The Soul*.

I forsøget på at afhjælpe denne forvirring har vi fjernet de tidligere titler og udgiver nu de "korte former" simpelthen som bind I og II af *Indvielsesvejen*, der hermed for første gang udgives på dansk.

Studerende af disse materialer finder gerne bind I og II meget tilgængelige, samt at disse fungerer som en fortrinlig introduktion til *Visdommens grundlæggende principper*.

Wisdom Impressions
August 2004

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion	8
2. Indvielsesvejen	14
3. Den private verden	18
4. Hvor tankerne kommer fra	21
5. Broderskab	25
6. Give råd	29
7. Forårets bevidsthed	33
8. Lydens virkning	37
9. Lyd	40
10. Tale	44
11. Sandhed	48

Indvielsesvejen Bind II

12. Sjælen	53
13. Manifestationscyklusser	58
14. Guddommelig kærlighed-visdom	64
15. Intelligent aktivitet	71
16. Sjælens egenskaber	78
17. Tre energityper	83
18. Sjælens energier	89
19. Anvendelse	112

”I anerkendelse af og samarbejde med denne Sjælens aktivitet er der skabt en ny tankeforms-præsentation af Visdommen, som er gjort tilgængelig for de, der søger den. Den kan kontaktes som en abstraktion igennem meditation og må derefter oversættes til en konkret form af den der mediterer.

”Denne serie instruktioner er en fortolkning af den ny tankeform og er skrevet ud fra en bestræbelse på at støtte mennesket i dets søgen efter sin Sjæl.

”For de, der søger autoriteten bag det skrevne ord, må sandheden af denne tekst efterprøves igennem anvendelse. En formuleret opfattelse er kun af værdi, hvis det kan omsættes til virkelighed som en levende sandhed i menneskehedens liv og gøremål. Derfor søg ikke at bekræfte denne undervisnings gyldighed ved at gå til kilden, men gør det gennem anvendelsen af den i dit eget liv og gøremål”.

The Nature of the Soul, s. 3-4

Indvielsesvejen

Bind I

Introduktion

Endnu et evolutionært trin

Grundlæggende trin

Regering

Love

Indvielser

Gruppebevidsthed

Mennesket tager endnu et evolutionært skridt ind i et nyt rige, Sjælens åndelige rige. Der er allerede mange, der har taget det indledende skridt. Det er dem, der er bevidste om, at de er en Sjæl, og som sådanne arbejder de i verden for at fuldende deres formål. De søger at hjælpe mennesket i dets kamp for at udvide bevidstheden fra selvbevidsthed til Sjælsbevidsthed.

Denne undervisning er baseret på Kristi lære, som er modtaget fra Ham, via Hans budbringere, igennem telepatisk kommunikation. Den anerkender Visdommens Mestre som udsendinge for den ene Mester, Kristus, og den er dedikeret til at tjene sammen med dem i arbejdet med at vende racens bevidsthed mod Kristi tilsynekomst. Denne undervisning er baseret på bestemte grundlæggende begreber, som er forklaret i det følgende:

A. Den indre regering/styrelse

1. At der er En Skaber, som styrer al skabelse
2. At der er en gruppe væsener, ledet af Kristus, der er Skaberens styrende enhed for alt evolutionært liv i og på denne planet. De påtvinger aldrig nogensinde menneskeheden deres vilje, for mennesket har fået friheden til at vælge, men de guider menneskeheden mod dens endelige mål.
3. At der er en gruppe verdenstjenere, der hjælper ovenstående gruppe, sommetider bevidst, sommetider ubevidst, i deres enorme arbejde. Disse personer er højt udviklede Sjæle, som er inkarneret for dette bestemte formål. De er de oplyste og ofte racens store mænd og kvinder.

B. Universelle Love

1. Evolutionsloven. Det er den guddommelige lov, der styrer al skabelse, i den betydning, at al bevidsthed udvikler sig mod et højere mål, og at alt er en fremadskridende proces. Gud skabte sjæle, der som børn udvikler sig ved hjælp af evolutionsloven til fuldvoksne. Det fysiske plan er blot skolen for denne store cyklus af udfoldende skabelse.

2. Loven om reinkarnation. Dette kunne kaldes Guds karakter-system. Sjælen inkarnerer ikke én, men mange gange i menneskelig form og vokser derved i erfaringens skole og opnår en højere bevidsthed. Der er en misforståelse i forbindelse med denne lov, der må rettes. En menneskelig sjæl inkarnerer aldrig i andet end en menneskelig krop.
3. Loven om karma eller gengældelse. Denne lov er den bestemmende faktor på ethvert trin. Det er denne lov, der tiltrækker det til mennesket, som han selv har skabt. Hvis han på et tidspunkt har stjålet, så vil han på et andet tidspunkt blive bestjålet, indtil han lærer, at det ikke er godt at stjele. Hvis han på et tidspunkt giver, så vil han på et andet tidspunkt modtage og således lære, at det er godt at give.

C. Udvidelse af bevidsthed

1. At det fysiske legeme kun er Sjælens vehikel, og personligheden er det redskab, hvorigennem Sjælen udtrykker sig.
2. At efter, at personligheden har udviklet sig til et bestemt stadium, begynder en vækstperiode, hvor selvbevidstheden udvider sig til også at omfatte Sjælsbevidstheden. Denne udvidelse omfatter fem indvielser. Disse fem indvielser er:
 - a. Kristi fødsel. På dette stadium har personligheden opdaget sin åndelige Sjæl og er blevet genfødt i Kristus-bevidstheden. Kristusbevidstheden er den højere tilstand af væren, der overskygger menneskeheden. Det er den, alle mennesker aspirerer mod. Med indvielse menes altså, at mennesket endelig har fundet sit sande Selv, og sit væsens årsag. Han lever og vandrer i lyset fra Kristus og deler lyset med alle, som han kommer i kontakt med.
 - b. Dåben. I denne indvielse gennemgår mennesket en renselsesproces. Gennem disciplineret træning, der almindeligvis strækker sig over adskillige inkarnationer, bliver hans motiver og begær rene. Som resultat, bliver hans legeme rent, og han opnår kontrol over sin lavere begærnatur.

- c. Forklarelser eller illuminationen. Dette er den første store indvielse, i hvilken bevidstheden illumineres, man kunne sige, med sandhedens lys. Mennesket gennemgår en stor opvågning og begynder med visdom at skimte årsagen, der ligger bag alt, hvad han ser. Han er vidende om den virkelighed, der ligger bag alle former for manifestation, og begynder at tænke i begreber om og arbejde med energi.
- d. Korsfæstelsen. Det er indvielsen, hvor mennesket korsfæster den del af sit væsen, som står imellem ham og den absolutte frihed. Han ofrer alle personlige ambitioner og begær for det Ene liv, der lever i alt. Han giver sig selv fuldt og helt, arbejder for og underlægger sig Det Ene Liv. Efter at han har frigjort sig fra personlige begær og ambitioner, vender han tilbage til arbejdet i verden, men én ting er ændret: Han motiveres af kærlighed til menneskeheden, og alt, hvad han gør, gør han for at tjene sine brødre.
- e. Opstandelsen. Denne indvielse er så avanceret, at meget lidt kan siges om den på nuværende tidspunkt. Den indebærer frihed fra og herredømmet over menneskelivets tre planer, det astrale, det emotionelle og det mentale. Mennesket er fri af genfødselsens hjul, og hvis han inkarnerer i et menneskeligt legeme, er det kun i krisesituationer for at vejlede menneskeheden.

Mennesket befinder sig i dag i en vanskelig overgang, som han kun ved lidt om. Han er ved at fuldende første indvielse og nærmer sig som race anden indvielse – vekslende mellem sin emotionelle og mentale natur. Han lærer at reagere intelligent på livet i stedet for kun at reagere emotionelt. Efterhånden som han bliver mere og mere mentalt polariseret, kommer han nærmere på erkendelsen af sin egen Sjæl.

Mennesket har stadig friheden til at vælge, og skulle han beslutte sig til at fortsætte sin egoistiske vej mod ødelæggelse, vil han gennemgå endnu en mørk tidsalder, hvor den åndelige Sjæl vil forblive urealiseret, og fuldendelsen af den første indvielse må vente.

Der er visse forslag, vi kunne tænke os at stille, med hensyn til den måde, hvorpå lektionerne kan studeres. Lad os først overveje gruppebevidsthed, for den vil være en realitet, når mennesket erkender sin Sjæl og begynder til at lade personligheden underordne sig Sjælen. Grupper af mennesker inkarnerer sammen på grund af en lang periode med tilknytninger med karmiske bånd til følge, og som følge af et særligt aspekt af den guddommelige plan, der får dem til at samarbejde med den.

De af jer, som er tiltrukket af denne undervisning, vil gøre klogt i at overveje disse forhold. Alle dem, som er omkring dig, er Sjæle, som på en særegen måde, er relateret til dig og til arbejdet for Planen. Efterhånden som din erkendelse forøges, vil andre blive tiltrukket dig, og hvis din udvikling forløber rigtigt, vil I sammen træde ind i en gruppebevidsthed, hvis motiv er tjeneste, og hvis mål er at manifestere den guddommelige plan for menneskeheden på den måde, som I har forstået den.

Af denne grund vil vi foreslå, at de af jer, som er interesseret i lektionerne, som virkelig ønsker at hjælpe i den nuværende krise, og som geografisk er lokaliseret på en sådan måde, at det er muligt, studerer lektionerne i en gruppe. Uanset hvordan, så mød hinanden så ofte, som det er muligt eller fornuftigt, og debatter lektionernes indhold. I vil finde, at en langt større fremgang bliver mulig på denne måde, og I vil blive forbløffet over at opdage, hvor tilfredsstillende grupperelationer er.

Her må indskydes et par advarende ord i forbindelse med grupper: Da I i øjeblikket fungerer som personligheder, vil en vis mængde friktion opstå, og hvis ikke gruppen behandler det opmærksomt, vil gruppen ikke overleve. Lad guddommelig kærlighed vejlede jer i disse situationer. Anerkend enhver som en Sjæl, og derfor som jeres broder. Lad tolerance være jeres holdning i alle jeres relationer, og giv enhver frihed til at udtrykke sig, som han anser for passende. Se ikke dig selv som dommer, men som en ligeværdig broder, og forstå, at I begge stræber efter at udvikle jer som tjenere for de mange.

De, som føler sig tiltrukket af lektionerne, men ikke ved hvorfor; de som er nysgerrige, men tvivlende, råder vi til at læse og studere, hvis tilskyndet til det så alene og med et åbent sind. Undlad endnu at gå ind i en gruppe eller danne en gruppe. Giv andre retten til at tro og gøre fremskridt. Når du er klar, min broder, da vil du finde din gruppe.

Til alle dem, som gennem den universelle tiltrækningslov er draget af denne undervisning, siger vi oprigtigt velkommen. Må vor forbindelse blive langvarig og glædesfyldt.

Lektion 1

Indvielse

Det første trin

Positiv tænkning

Denne serie instruktioner er skrevet for alle dem, der ønsker at begynde at studere metafysik, men som ikke har tilstrækkelig viden om denne terminologi og de basale begreber til at få nytte af et sådant studie.

Du vil bemærke af seriens titel, at det handler om Indvielsesvejen. Jeg vil gerne forklare, hvad der menes med denne særlige benævnelse, for at I forstår vore erkendte mål og hensigt med præsentationen af denne undervisning.

I vor introduktion gav vi udtryk for, at det næste evolutionære skridt for menneskeheden er dens indtræden i det 5. naturlige, den bevidste inkarnerede Sjæl. Mennesket adskiller sig fra dyret ved sin evne til opnåelse af selvbevidsthed. Den bevidste inkarnerede Sjæl adskiller sig fra gennemsnitsmennesket ved sin evne til at opnå sjælsbevidsthed.

Med indvielse menes en ny begyndelse; man kan sige en fødsel. En sti er vejen med mindst modstand for den, der rejser fra et sted til et andet.

Indvielsesvejen er derfor den vej, der yder mindst modstand for Sjælens fødsel i menneskets bevidsthed. Vore mange serier af lektioner er beregnet på at vise mennesket, trin for trin, vejen ind i denne nye bevidsthed.

Det første skridt på vejen beror på ret tænkning, og derfor har vi kaldt vor første serie, ”Korrigerende tænkning”.

Tanker er årsag til al manifestation. En manifestation er tilsynecomsten af en materiel form, hvad enten det er et barn, en omstændighed, en situation, eller et erkendt forhold.

Enhver tanke, vi tænker, vil tage materiel form i vort liv før eller senere, alt efter klarheden og styrken i tanken.

Dette må synes svært umiddelbart at acceptere, for når du tænker på de mange ikke ønskværdige ting, der er sket for dig, undrer du dig over, hvordan du har kunnet tænke disse i ek-

sistens. For at bevise sandheden af denne påstand behøver du kun at tænke tilbage til disse små dagligdags irritationer, du konstant møder, og så huske hvordan du tænker i forhold til dem. Som et eksperiment kan du prøve dette:

Overvej noget irriterende, som er en næsten dagligdags forekomst, og skriv så enhver tanke ned, som du kan komme i tanke om, at du har tænkt om det. Når du opdager, at du tænker på det på forskellige tidspunkter, noter da også disse tanker ned. Du vil snart forstå, at hvor dette tema er involveret, er du ekstremt negativ i din tænkning.

Prøv ikke at opspore de store ting nu, de virkelige pinefulde, for du er ikke parat til at opdage deres årsag. De ligger begravet i din underbevidsthed, og der bruges en anden metode til at opdage dem.

Når du føler, at du har ”gravet” de negative tanker i forbindelse med irritation op, modvirk dem så med positiv tænkning helt bevidst. Det første skridt er at stoppe følelsen af irritation og møde manifestationen med interesse. Hvad prøver den at lære dig? Hvilken lektie indeholder den? Hvordan har du betragtet den som en irritation første gang?

Det næste og sværeste skridt af alle er at elske den. Overrasker det dig? Kærlighed er Universets lov. Den helbreder, dulmer og sætter tingene på plads. Intet kan stå imod kærlighed, for kærlighed ændrer karakteren af det, vi tænker på som dårligt, til noget godt. Ud af dårligt vil komme godt, hvis det mødes med kærlighed.

Så uanset hvor uønsket en ting er, eller endda hvor ond den forekommer, så lær at elske den. Husk, at et af de fundamentale begreber i metafysikken er: At ondskab ikke eksisterer. Det er kun tilsyneladende ondskab og har Guds hensigt bag sig. ”Guds Veje er uransagelige, for at udføre Sine undere”, og hvem kan

favne Hans plan eller kalde Hans manifestation ond? Mennesket skaber tilsyneladende ondt ved fejlagtig tænkning, men selv det er kun tilsyneladende og gjort med Guds tilladelse. Gud skabte mennesket og gav ham vilje. Han gav ham retten til at bruge viljen, vel vidende at før eller senere ville mennesket forstå Guds Vilje, og den ville blive menneskets vilje.

Det sidste skridt er ikke så vanskeligt, efter at det andet er taget. Det kræver kun lidt disciplin. Med kærlighed i hjertet erstatter du de negative tanker med positive.

Skriv alle de positive tanker ned, der modsvarer de negative tanker, og tænk på dem, hver gang de negative tanker dukker op.

Lektion II

Den private verden

Tidligere inkarnationer

Flygtige tanker

Lykke

I den første lektion sagde vi, at enhver tanke før eller siden vil tage materiel form. I denne lektion vil vi gå videre og sige, at den lille private verden, som enhver af os lever i, blot er et udtryk for, hvad vi har tænkt i tidligere inkarnationer, har tænkt i den umiddelbare fortid (den, der går forud for denne inkarnation), og det som vi tænker nu.

For at få en bedre forståelse af dette, vil vi nu overveje, hvilken af de tre kategorier, der er ansvarlig for de forskellige manifestationer.

A. Tidligere inkarnationer

Hvis du har studeret vor introducerende lektion, så ved du at den menneskelige Sjæl inkarnerer mange gange og hver gang lærer mere om sandheden gennem erfaring. Denne sandhed bliver en del af dets bevidsthed, når den igen inkarnerer i en kødelig krop. I virkeligheden skaber det inkarnerende væsen i en inkarnation den type liv, der skal manifesteres i næste inkarnation. Den skaber mange forbindelser og kommer igen og igen sammen med de samme mennesker. Den bygger mange drømme om, hvad den kunne tænke sig at gøre og have etc. og bygger ubevidst den verden, som den vil vende tilbage til. Når man ikke overvejer kvaliteten af disse drømme, er det let at forstå, hvorfor vi ser så megen lidelse omkring os. Hvor ofte farver følelser som hævn, jalousi, had, grådighed etc. ikke vore drømme. Når det inkarnerede væsen ikke klarer at realisere sine drømme i et liv, vil de manifestere sig for ham i det næste eller næste, og hvis det er grimme tanker, står det til troende, at det liv, hvor de tager form, vil blive et ubehageligt liv.

Disse tanker er den betingende årsag til de forhold, vi som børn fødes ind i. De skaber basis for hele vor inkarnation; for de første syv år af et barns liv danner mønstret for, hvordan resten af hans liv vil blive. Alle tanker, som er handicaps for et sundt liv, er erhvervet i denne alder; det vil sige, at barndomsindtryk, der bliver til komplekser, blokerer det sunde udtryk som voksen.

Når du stærkt ønsker noget, som du ikke kan håbe på at få, bygger du et andet liv for dig selv. Du skaber faktisk de fremtidige betingelser, under hvilke du vil blive født.

B. Den nærmeste fortid

Når dine tanker kører i tomgang, eller tankerne er flygtige, skaber du de forhold, du vil møde i løbet af få år. Meget ofte vil du have et stærkt ønske om noget, men det afløses efter kort tid af ønsket om noget andet. Det er meget sandsynligt, at du, når du på et tidspunkt møder det, som du ønskede, indser, at du ikke i virkeligheden mangler det eller har brug for det. Da ved du ikke, hvad du skal gøre ved det, og det er et problem. Vær varsom, når du ønsker noget, vær sikker på, at det ikke kun er et forbigående lune.

C. Nuværende tanker

Vore aktuelle tanker manifesterer de små ting i vort liv, som, når de lægges sammen, fortæller historien om, hvorvidt vi er lykkelige eller ulykkelige. Det er ikke de ting, som sker for os, der forårsager vor lykke, men snarere vor reaktion på dem. Lykke som en mental tilstand er mulig at opnå under alle forhold. Livet på det fysiske plan er aldrig uden tilsyneladende konflikt, for konflikt skaber vækst, men livet kan hvor som helst være behageligt. Hvis vi møder livets udfordringer efter bedste evne, lærer at acceptere det såkaldte onde med det gode, og praktiserer positiv tænkning, er vi lykkelige personer.

Skriv en liste over, hvad der udgør henholdsvis de positive og de negative tanker og find så ud af, hvilke du nærer det meste af tiden. Check din liste dagligt, og se hvor mange af de negative tanker, du kan eliminere fra dit tankesind.

Lektion 3

Hvor tankerne kommer fra

Tankesindet og hjernen

Bevidsthedens kvalitet

Miljøet

I denne lektion vil vi undersøge, hvor tanker kommer fra. Vi ved, at vi har et tankesind og en hjerne; men for de fleste mennesker er tankesindet og hjernen noget, der er ret så uklart og svært at forstå.

Tankesindet er et legeme af mental energi, der gennemtrænger alle celler i den fysiske krop; derfor kalder vi det mentallegemet. Det er af natur dobbelt, idet det har to hovedfunktioner, og en tredje, som skabes ud af de to. Mentallegemet er ligesom en radio. Det er et modtagelses- og sendeapparat, som er i stand til at samle elektriske impulser op, oversætte det til tanker og sende det ud igen til en ønsket destination. Disse to hovedfunktioner, modtagelse og afsendelse, kan kombineres på en måde, der gør tankesindet skabende. Alle mennesker er skabende i en eller anden grad, men de er almindeligvis ubevidste om det faktum og har ikke fuldt udviklet deres skabende potentiale.

Hjernen er tankesindets og det fysiske legemes redskab. Tankesindet indprenter hjernen de tanker, det har samlet op. De fem sanser, som har deres mentale modstykker, indprenter i hjernen det, de samler op i det fysiske legeme og i miljøet. Tankesindet oversætter impulsen, der er overført af de fem sanser, til mening og indprenter den i hjernen. Det kan nu ses, at hjernen overhovedet ikke tænker. Den er redskab for tankesindet og personlighedens bevidsthed. Tankesindet indprenter hjernen tanker, og personlighedens bevidsthed optager tankerne fra hjernen.

Bevidstheden er det handlende, tænkende inkarnerede væsen. Det er bevidstheden, som fortolker tankerne og anvender dem i dets daglige liv.

Bevidsthedens kvalitet er bestemt af dets følellestilstand, og tankerne, som samles op af tankesindet, er bestemt ved denne kvalitet. Et menneske, som virkelig elsker, vil fra tankesindets verden samle konstruktive tanker af en højere orden op, mens mennesket, som hader, samler destruktive tanker af en lavere orden op. Derfor er følelserne tankesindets justerende faktor. De tuner tankesindet ind på forskellige mentale frekvensområder.

I virkeligheden lever vor bevidsthed i tre verdener på samme tid. Den lever i tankernes verden, i emotionernes eller følelsernes verden, og i det fysiske plans aktivitet. Emotionernes og følelsernes verden samordner tankesindets verden med det fysiske legemes verdens og bringer de to sammen. Det er emotionerne, der får tankerne til at tage materiel form.

Vi ved nu, at det, vi føler, bestemmer kvaliteten af de tanker, vi tænker. Vi ved også, at vi er, hvad vi tænker.

Nu vil vi gå tilbage til vor oprindelige intention med denne lektion for at finde frem til, hvor vore tanker kommer fra. Rundt omkring os er der tanker, som konstant strømmer i sindets verden. Det er de såkaldt gode og onde tanker, flygtige tanker, konstruktive og destruktive tanker, som mennesker tænker hele tiden. Der er også tanker i denne verden, der aldrig er blevet modtaget af mennesket og givet fysisk form. Når det skabende potentiale er udviklet, vil mennesker modtage disse tanker og give dem fysisk form. Derfor har vi opfindere, komponister, forfattere, malere etc.

Et specifikt miljø vil manifestere en helt bestemt betingelse, alt efter kvaliteten af dets emotioner. Alle mennesker, som udgør miljøet, bidrager til de generelle vilkår i forhold til deres følelser og tanker. Mennesket er et vanemenneske og udviser en tendens til at tænke, hvad hans omgivelser påvirker ham til at tænke. Sædvanligvis tænker han ikke for sig selv, men responderer på andres emotioner, samler deres tanker op, og accepterer dem som sine egne. Da han giver disse tanker plads i sit eget tanke-sind, manifesterer de sig i hans liv og anliggender, og således bliver han offer for omstændighederne.

Hvis du ønsker at ændre noget i dit liv, må du ændre den måde, du tænker på det på. For at gøre dette, må du først konstatere, hvad du tænker, hvorfor du tænker det, og hvor disse tanker kommer fra. Du vil blive forbavset over at opdage, hvor mange tanker, der optræder momentvis i dit tankesind, som du ikke er bevidst opmærksom på. De er blevet en automatisk vane, som ikke kræver nogen indsats af dig. Vær opmærksom på dine tanker. Lyt adskillige gange om dagen til din tænkning.

Når du opdager, hvad det er du tænker, vil du blive forbavset og undre dig over hvorfor. Så er det tid til at kigge på dine følelser. Hvordan er din følelsesmæssige tilstand? Dette er svaret på hvorfor. Husk hvorfra du har dine tanker.

For at opdage, hvor disse tanker kommer fra, må du kaste et blik på dine omgivers måde at tænke på. Se på emotionerne hos dem, der omgiver dig; reflekter over deres ord og find ud af, hvad de tænker. Ligner deres emotioner og tanker dine emotioner og tanker? På den måde vil du opdage, hvis du i overdreven grad bliver påvirket i din tænkning.

Det er også muligt, at dine tanker er i modstrid med andres tanker, men hvis emotionernes kvalitet har karakter af afvisning etc., vil du vide, at du stadig er påvirket, fordi du reagerer.

I næste lektion vil jeg fortælle, hvordan det er muligt for dig at blive en godgørende indflydelse i dine omgivelser. Indtil da opfordrer jeg dig til at opdage, hvad du tænker, hvorfor du tænker det, og hvor tankerne kommer fra.

Lektion 4

Broderskab

Negative tanker

Energi til det gode

At være positiv indstillet til dit miljø

Hvis du har fulgt forslagene i lektion 3, er du blevet klar over, at dit miljø udøver en meget stor indflydelse på dig, og at ikke alt kan betragtes som godt, set ud fra dit synspunkt. Jeg tvivler på, om du har overvejet hele dit nærmiljø, som inkluderer radio, aviser, det samfund du lever i etc., etc., og tænkt over, at det miljø vedrører den sfære, som du har indflydelse på. For eksempel, som du påvirkes af andre, således påvirker du også andre, og dem, som du lettest når, er mennesker inden for din indflydelsessfære.

Hvilken indflydelse udøver du på andre? Er den konstruktiv? Styrker den det gode? Om du er positiv eller negativ vil naturligvis afhænge af den måde, du reagerer på i forhold til andre, og med hvilken grad af beslutsomhed og viljestyrke, du udøver din indflydelse.

Lad os nu overveje, hvad der menes med en negativ tanke. En negativ tanke er altid en afvisning. Hvis du hader noget eller nogen, nægter du den ting eller person retten til din kærlighed, og dermed krænker du det grundlæggende forhold imellem jer. Det grundlæggende forhold mellem to mennesker er broderskab og er karakteriseret ved kærlighed. Ethvert menneske har en guddommelig ret til din kærlighed, for alle er dine brødre. Hvordan forholdet manifesterer sig i den ydre verden gør ingen forskel. Det kan være din kødelige broder, en ven, ægtefælle eller endog en fjende, men under den overfladiske relation er han i sandhed din broder og har ret til din kærlighed. At nægte denne kærlighed er at bryde den universelle lov, og derved bringer du ubalance i dit liv. Hvis du ikke kan lide en situation, fornægter du din egen vækst. I enhver situation er der en værdifuld lektie til dig. Husk, at du på en eller anden måde har fortjent alt, hvad der sker for dig, både det behagelige og det ubehagelige. Erkend, at enhver ubehagelig situation indeholder en god lektie til dig.

Erfaringen er den store lærer og en af Guds Love. Vi erfarer det, vi skaber. Lær derfor at elske situationen for hvad den er, en lektie, og forstå sandheden i den. Så snart du har forstået den lektie, en uønsket situation rummer for dig, vil den ikke manifestere sig mere.

For at blive en godgørende kraft i dit miljø må du forholde dig positivt til det. Med dette menes, at dit miljø ikke må forandle dig til at reagere negativt. Det må ikke få dig til at hade, harmes, misunde, frygte etc., men derimod må du elske alle og alting omkring dig.

Hvis du kender et menneske, som er fuld af uvilje, hvordan kan du da hjælpe denne person? Det kan ikke gøres ved at blive irriteret over hans beklagelser, ved give ham ret i hans uvilje, eller ved at undvige eller kritisere ham. Det er, hvad der er mest almindeligt at gøre.

Forstå først, at i hjertet er alle mennesker gode, og at anerkendelsen af og koncentrationen på det gode vil kalde det frem. Søg efter og find det gode i ham og overøs ham så med din kærlighed. Appeller med kærlighed til det gode, som du ved er til stede. Vær klar over, at der i alle menneskers tankesind eksisterer intelligens.

Tankesindet er af natur intelligent; hvis det fremtræder anderledes, er det, fordi det ikke er blevet påvirket til at tænke intelligent. Ingen er af natur "dum". I nogen tilfælde kan hjernecellerne måske være beskadiget, og i disse tilfælde er tankesindet ikke i stand til at indprente hjernen intelligente tanker, men i de fleste tilfælde, er det kun mangel på træning, der er årsag til, at en person fremtræder under normal intelligens. Hans tankesind er blevet influeret af dem, der er omkring ham, således at det samler uintelligente eller irrationelle tanker op, og hans følelser er blevet perverteret, fordi han er blevet nægtet kærlighed af sine nærmeste omgivelser.

Alle typer mental ustabilitet kan føres tilbage til en stor hunger efter kærlighed. For at hjælpe et sådant menneske må du forstå, at under al den ydre bitterhed er han Guds barn og derfor god. Forstå at han er vred, fordi han ikke forstår, og fordi han hungerr efter, at nogen vil elske ham. Ofte har han selv hæmmet sin egen naturlige kærlighed, så han ikke ved, hvordan han skal elske, og han hungerr efter at elske og at blive elsket. Selv om han ikke forstår, er han af naturen intelligent og har evnen til at forstå. Erkend dette, tag din broder ind i dit hjerte, og elsk

ham fordi han er din broder.

Tænk samtidig på ham med den forståelse, han behøver for at hæve sig op over sin uvilje. Tal ikke til ham, før han gennem en eller anden handling viser, at han er parat til at lytte til dig. Vær tavs og tænk, og giv ham da dit råd, hvis han beder om det. Efterhånden bliver en efter en i dit miljø positive over for forholdene i miljøet og hjælper dig, når der er brug for det, på den måde, der er beskrevet ovenfor.

Lektion 5

Give Råd

Kaldet til tjeneste

Døm ikke

Bliv upersonlig

Plante frø

I vor sidste lektion bad jeg dig om at give råd, når du blev spurgt om det. I dag ønsker jeg at tage det lille spørgsmål om råd op til større overvejelse, for det er meget vigtigt. Alle jer, som er blevet ført til at læse disse lektioner, føler en indre tilskyndelse til at hjælpe andre.

Det er en del af evolutionen og karakteriserer alle, som nærmer sig indvielsesvejen. Inden i dem rører Sjælen på sig, og de føler et ønske om at hjælpe andre. Dette ønske er så stort, at det kan defineres som et behov. Et af Sjælens kendetegn er tjeneste. På grund af kærlighed og barmhjertighed tjener de deres brødre. Det er dette kald til tjeneste, der motiverer de fleste præster, oprigtige lærere, mange læger, socialarbejdere, etc. Efterhånden som kaldet til tjeneste bliver større og større, opdager mennesket, at hans manglende evner hæmmer ham i at hjælpe andre. Han kan give dem penge, mad, tøj etc., men han ved, at det ikke er svaret. Der er noget andet, han kunne give dem, som virkelig ville hjælpe. Så begynder han at søge; søge efter sandheden. Den sande søgning er, når mennesket er motiveret af et virkeligt ønske om at hjælpe andre. Denne motivation vil ufejlbarligt lede ham til sandheden.

Jeg forstår, at du ofte bliver frustreret i dit ønske om at hjælpe. Du ved ikke, hvordan eller hvad du skal gøre og begår ofte fejl. En af de første måder, eleven lærer at hjælpe på, er ved at give råd, og dette kan, hvis han er ikke meget varsom, blive der, hvor han begår sine største fejltagelser. Før han er kvalificeret til at give råd, må han lære bestemte ting, og en af dem er, ”døm ikke, så du ikke selv dømmes”. Han kan ikke bestemme, hvad der er en rigtig eller forkert handling for en anden person. Han må end ikke i tanken kritisere og fordømme en anden for dennes handlinger, for hans standard for, hvad der er rigtigt og forkert, er hans egen. Han kan derfor ikke, selv om det kun er for et øjeblik mene, at noget et andet menneske gør eller har gjort, er forkert. Han må forstå, at hvad den anden gør, er rigtigt for ham, fordi det er der, hvor han er i sin forståelse. Han forstår, at hvad det menneske gør, vil give ham de nødvendige lektioner for en fuld forståelse.

Når han erkender dette, forsøger han at forstå, hvad det er, den anden ikke forstår. Han ser, når han ikke dømmes, hvad menneskets næste lektie er, og så er han i stand til at hjælpe ham.

En anden ting eleven må forstå, før han kan give de rigtige råd, er, at han ikke må påtvinge en anden sin vilje. Han må ikke tvinge sin broder til at acceptere noget, som han ikke er klar til at acceptere. En broders afvisning af et råd betyder, at han ikke er klar til lægge erfaringen bag sig. Han må fortsætte med den, til han selv søger en vej ud. Den, der studerer sandheden, lærer at være tavs, indtil han bliver bedt om at tale. Selv efter at spørgsmålet er stillet, er eleven meget varsom med ikke at påtvinge en anden sin vilje. Han forbliver upersonlig og forklarer klart uden at presse, hvor problemet er. Hans råd gives i en form, der udpeger metoden til at bringe det frem, der er årsag til den andens nuværende vanskelighed, og måden hvorpå vanskeligheden kan overvindes. Med andre ord, han bringer den forgrenede vej i skarpt fokus og lader den anden frit vælge den vej, han vil gå.

Hele tiden, medens han gør dette, udsender han kærlighed til sin broder, idet han i sit inderste sind erkender kærlighedens store healende kraft.

Efter at broderen har set den forgrenede vej og truffet sin beslutning, må den studerende rette sig efter denne beslutning. Han siger eller tænker ikke ”du handler forkert”. Han ved, at hans broder gør, hvad han må gøre for at vokse, og selv om hans ord ikke er blevet forstået tilstrækkeligt til at løse den andens situation, har han ikke desto mindre sået et frø, som vil gro og bære frugt, når tiden er inde. Jeg vil sige nogle få ord om det at så et frø, for det er, hvad du gør, når du giver råd. For at være sikker på, at dine frø vil gro, må du kende det rette såtidspunkt. Du må vide, hvad der er frugtbar jord, og du må hjælpe afgrøderne med betingelser, der bidrager til deres vækst. Landmanden tilsår sine marker, efter at de er rensat, kultiveret og gjort klar, og når solen er i den rette position for at stimulere deres vækst. Efter at frøene er sikkert i jorden, arbejder han helt naturligt med at give dem vand og sommetider yderligere næring og fortsat kultivering.

Den, der studerer sandhed, må lære at gøre dette, hvis han vil være en virkelig hjælp for andre. Han kender årstiden, det vil sige, hans responderer på den andens tilkendegivelser af, at han ønsker hjælp, ved at forberede jorden til såning.

Denne forberedelse er at udstråle kærlighed og tavs forståelse som omtalt tidligere i lektionen. Når den anden beder om hjælp, sår den studerende sit frø: En erkendelse af den forgrenede vej.

Efter såning hjælper han naturen ved fortsat at udstråle kærlighed og tavs forståelse, og ved at trække det ukrudt op, der gror sammen med det frø, der er sået. I næste lektion vil vi diskutere emnet at trække ukrudt op. Tænk i mellemtiden over det at så et frø, over en frugtbar jords beskaffenhed, og hvordan den bedst kan forberedes til såning.

Lektion 6

Forårets bevidsthed

Sandhedens frø

Genkende ukrudt

Udrydde ukrudt på det rette tidspunkt

Guddommelig vilje og guddommelig kærlighed

I dag skal vi lære, hvordan vi trækker ukrudt op. Det er en naturlov, at god jord vil producere både det, som er plantet, og det som er latent skjult i jorden. Således er det også med mennesket. Latent skjult i ham er der "ukrudt", de uønskede elementer, som er erhvervet igennem års og århundreders liv. De almindelige navne for noget af dette ukrudt er:

Frygt Grådighed

Jalousi Kritik

Uvilje Fordomme

Stolthed Intolerance

Meget af dette ukrudt har endnu ikke haft en chance for at vokse på grund af mangel på næring. Visse forudsætninger er nødvendige for at stimulere enhver tings og ethvert menneskes vækst, og ligesom alle naturens andre former går de igennem cyklusser eller årstider. Mange individer går igennem deres cykliske aktivitets vinter. Med andre ord er de i en tilsyneladende stilstand, hvad angår bevidsthedens vækst. I en vis forstand sover deres bevidsthed. Kroppen udfører automatisk de funktioner, der er nødvendige for at opretholde det daglige livs funktioner, men det inkarnerede væsen udvider tilsyneladende ikke sin forståelse.

Så kommer foråret og bevidstheden sitrer af nyt liv. Den ser sig omkring med nye øjne og ser med større opmærksomhed på sine egne og andres aktiviteter. Den røres og vækkes til Det Ene Liv iboende enhver form og begynder at vokse. Ligesom blomsten vender den sit hoved mod solens lys og stiger op af jorden.

Dette betyder naturligvis ikke, at mennesket bogstaveligt talt stiger op af jorden, men snarere, at han vender sin opmærksomhed fra det materielle til det åndelige. Idet han gør det, modtager han pludselig nye energier, åndelige energier, som stimulerer hans bevidsthed til at vokse. I hans tankesind og følelser er sandhedens frø sået, og de slår rod og gror.

De vitale livsenergi fra hans sjæl strømmer igennem ham og nærer og plejer det, der er sået, såvel det ønskede som det uønskede, der er latent tilstede i ham. Den negativitet, som han har erhvervet sig, dukker op som et bed med ukrudt sammen med de positive begreber om sandheden. Det er det, vi ofte ser, at når et menneske har taget et skridt på vejen mod en ny og bredere forståelse, så udvikler han visse karaktertræk, som er uønskede og derfor bliver en hindring for yderligere fremgang.

Meget ofte bliver sådan et menneske kritisk, kritiserende og dømmende over for dem, der ikke tænker, som han gør. Sommetider udvikler han stolthed og tænker på sin udvikling som fuldent, og han tror derfor, at han er en lille smule bedre end andre. Det er det ukrudt, som må elimineres, hvis det, der er plantet, nogensinde skal bære frugt.

Det første skridt til at lære dette er at forstå, at ukrudtet er til stede, og at det vil gro og skal trækkes op. Intet menneske fritages for denne proces, selvom mange ikke erkender det. Hvis du ikke føler, at dette gælder dig, må du hellere se efter igen, for der er ukrudt, du ikke får øje på.

Det andet skridt er at lære ikke at blive forfærdet, når du opdager noget ukrudt. Det er et godt tegn på, at din jord er frugtbar, og at din have gror. Det tredje skridt er at opdage og eliminere ukrudtet på det rette tidspunkt. Det må være så stort, at du kan se det; det må med andre ord være til at få øje på enten i dine holdninger eller i dine aktiviteter og ikke så dybt rodfæstet, at det bliver for svært for dig at trække det op. Lad ikke ukrudt gro for længe, og lad være med at forsøge at trække det op, før du har fået øje på det. Hvis du lader det gro for længe, vil dets rødder blive så lange, at du vil knække dem, når du vil trække ukrudtet op, og det vil efterlade et stykke, der vil vokse igen.

Hvis du prøver at trække noget ukrudt for tidligt op, kan du komme til at trække de forkerte ting op og derved ødelægge et af de frø, som du har sået. Vær sikker på, at det er ukrudt, før du prøver at udelukke det fra din have. Hvorom alting er, når du én gang har observeret det og erkendt det som ukrudt, så

spild ikke tiden, men træk det op. Det sidste skridt, når du trækker ukrudt op, er meget vigtigt. Idet du trækker noget op, er det vigtigt, at rykket kommer oppe fra, og at det hele kommer op med rode.

Dine haveredskaber er i dette tilfælde guddommelig kærlighed og guddommelig vilje. Først erkender du, at du er gartneren, den guddommelige Sjæl, og at du kan gøre alt, hvad du ønsker i din have. Du kan lade den være en have med bede, der er fyldt med ukrudt eller en vidunderlig have med åndelig næring til spirituelt sultne. Du bruger din vilje til at udrydde ukrudtet. Hensigten er din vilje og i virkeligheden din haveplan. Du skaber haven i dine tanker, således som du ønsker den og gennemstrømmer den derefter med guddommelig kærlighed.

Guddommelig kærlighed er et vidunderligt redskab, som kan bruges på mange måder. En af dens egenskaber er magnetisk tiltrækning. En regelmæssig anvendelse af guddommelig kærlighed, tilføjet guddommelig vilje eller hensigt, vil efterhånden trække dit ukrudt op fra havens dyb, op i lyset, hvor rødder og det hele kan ses. Da vil du kende dets årsag, og ukrudtet har været medvirkende til, at din forståelse er vokset. Lad din anvendelse af guddommelig vilje og guddommelig kærlighed være så blid, at du ikke knækker ukrudtets rod, men vær vedholdende, således at du sikrer dets fjernelse.

Først må du lære at gøre dette i din egen have. Senere vil du være i stand til at hjælpe andre. Du kan begynde at hjælpe andre ved at trække dit eget ukrudt op, og blive et center for kærlighed og lys, som du udstråler til dem.

Lektion 7

Lydens virkning

Den dominerende tone

Din stemmes lyd

I denne lektion vil vi overveje, hvilken påvirkning lyd har på den verden, vi lever i. Lyd spiller en vigtig rolle i dit liv; den påvirker dig på måder, som du kun vagt fornemmer.

Lyd sætter det stof, som alle former er skabt af, i bevægelse. Lyd kan forøge, formindske og endda ændre stoffets allerede eksisterende bevægelse, lyd har altid en effekt, og den effekt har med dens svingningsfrekvens at gøre.

Alt stof er i bevægelse, bevægelsens hastighed defineres som frekvens, og manifesterer sig som lyd. Vi ved således, at enhver stofpartikel, såvel i vor krop som uden for kroppen, bevæger sig med en bestemt hastighed eller svingning, og den har sin egen helt specielle tone. Totalsummen af disse toner i en form (for eksempel en menneskelig krop) udsender en særlig dominerende tone, som er den vigtigste del; den centrale vibration for den pågældende organisme. Den dominerende tone eller vibration manifesterer sig som en kvalitet i stemmen, en kvalitet i følelserne og i den måde, hvorpå den enkelte reagerer over for sine omgivelser. Det er således, at når man taler, afslører man over for den, som ved, hvilken grad af harmoni eller disharmoni, man manifesterer. Når alle stoffets partikler står i det rigtige forhold til hinanden og det centrale styrende liv (Sjælen), så er den skabte lyd i komplet harmoni, og kan sammenlignes med sfærisk musik.

Al ny lyd har effekt på alle eksisterende lyde, og kan bevidst dirigeres til at skabe et ønsket forhold. Det er let at se, hvordan en stemmes lyd kan påvirke et legemes stofpartikler, enten ved at forøge eller formindske partiklernes frekvens, og derved skabe harmoni eller disharmoni. Et venligt ord for eksempel, sagt på det rette tidspunkt og i det rigtige toneleje, kan berolige oprørte følelser og ændre disharmoni til harmoni. Det kan gøre endnu mere; det kan give en følelse af velvære til en, som er syg, og hvis det siges af en som ved, kan det helbrede.

Stop op et øjeblik og tænk på alle de forskellige lyde, som når dig hver dag. Lyden af alle de menneskers stemmer, som du kommer i kontakt med, radioen, flyvemaskinerne i luften, bilerne på gaden, de elektriske apparater i dit hjem, dyrene, fuglene og

vinden; alle disse og mange flere kender du via deres lyd – og disse lyde påvirker dig og dit miljø – men mest af alt påvirkes du af din egen stemmes lyd. Tænk på din stemmes lyd, lige inden du modtog denne lektion. Hvordan var tonens kvalitet? Hvilket indtryk havde den på dig og andre? Hvilken type indflydelse udøvede den? Var det positivt eller negativt? Hvordan føler du, mens du tænker på det?

Prøv nu at sige dit navn langsomt og omhyggeligt, og tillad din stemme selv at bryde frem. Analyser tonens kvalitet – er den blid, lav, høj, skurende, hård, beslutsom, kontrolleret? Dette er ekstremt vigtigt, fordi det vil fortælle dig, hvilken grad af harmoni, du har udviklet i dig selv. Hvis tonens kvalitet er melodisk og smuk uden noget forsøg fra din side for at få den til at lyde sådan, så har du udviklet en fin harmoni mellem de tre aspekter i din natur, det mentale, det emotionelle og det fysiske. Hvis tonen er usikker og utydelig og stiger i højde i slutningen af ordet, betyder det, at du er splittet indvendigt, at tankesindet og følelserne ikke er enige i forhold til formålet, og at det derfor er svært for dig at tage en beslutning.

Hvis den er for høj indikerer det, at du er selvcentreret, overlegen og følelsesmæssigt meget usikker. Hvis den er for blød og utydelig indikerer det, at du indeholder en imaginær frygt, at du bekymrer og ærgrer dig over uvæsentlige ting, og at der ligger et skyldskompleks dybt begravet i din underbevidsthed.

Hvis den er hård eller skurrende indikerer det, at du ikke har tilpasset dig dine omgivelser; at du ikke accepterer dit ansvar, og at du er drevet af undertrykt fjendtlighed. Dette er kun nogle få eksempler på, hvad din stemme afslører. Lyt til din stemme, når du taler med andre og i det daglige livs gøremål, og analysér det. Se om du kan finde frem til de områder i dine omgivelser, hvor du ikke har skabt harmoni eller rette relationer. På denne måde forbereder du dig til informationen i den næste lektion, som vil dreje sig om, hvordan du kan anvende lyd til at skabe harmoni i dit liv og i dine personlige forhold.

Lektion 8

Lyd

Afstemme tankesindet

En tilstand af fred

I sidste lektion talte vi om kvaliteten i stemmens tone, og hvordan den afslører den grad af harmoni eller disharmoni, som et menneske manifesterer.

Vi overvejede også lyd og dens generelle effekt på stoffet. Vi nævnte det faktum, at lyd kan udnyttes bevidst til at skabe en ønsket tilstand, men vi gik ikke i detaljer omkring det.

I denne lektion vil jeg gå i detaljer omkring dette emne og ikke blot introducere dig til et begreb, som er nyt for de fleste, men fortælle, hvordan du kan omsætte det praktisk i dit personlige, daglige liv.

Overvej først musikkens effekt på vor moderne civilisation. Mange mennesker har den forudfattede opfattelse, at musik udvikler sig ud af den tilstedeværende kultur, men sådan er det ikke. Musik er som helhed et af de redskaber, som skaber kulturen og former en civilisation i bestemte mønstre.

Du husker, at jeg i lektion 3 fortalte dig, at tankesindet har en dualistisk funktion, som, når det anvendes på en bestemt måde, frembringer en tredje funktion.

Tankesindet er en modtage- og sendestation. Når følelserne bruges til at afstemme tankesindet på den rigtige frekvens, bruges tankesindet til at samle de tanker op, som endnu ikke har taget konkret form i menneskets verden. Disse tanker kaldes abstraktioner og ligger uden for gennemsnitsmenneskets erfaringsområde.

Når mennesket er i stand til at tune ind på dem og modtage dem, iklæder han dem det konkrete tankesinds stof og giver dem derved form. Således bliver en abstraktion til et smukt stykke musik, skøn litteratur, eller et smukt maleri, etc. Dette er tankesindets skabende funktion, som er den tredje funktion, der opstår ud af dens evne til at modtage tanke og genprojicere den. I dette eksempel bliver det reproduceret på det fysiske plan som skabende kunst. Således materialiseres en tankeform til en fysisk form.

De abstraktioner som skabende kunstnere bringer ned som musik, kunst, litteratur, opfindelser etc., spiller en meget vigtig rolle i civilisationens opbygning. De styrer så at sige menneskeheden ind i bestemte typer af erfaringer, der mærkes af alle mennesker.

Musik påvirker primært racens følelser. Den tilfører dem en følelsesmæssig bevidsthed af sammenhæng, som de ikke ville være i stand til at opnå uden den. For eksempel kan et menneske, der hverken kan synge, spille musik eller komponere, alligevel i visse sammenhænge opleve den følelsesmæssige tone ved at høre musikken. Et ungt par har altid deres egen "melodi" eller "sang", fordi dette særlige stykke musik er krystalliseret i deres følelser, selvom de kun delvist er opmærksomme på det. Det er ikke tilfældigt, at så mange unge mennesker erfarer, at de er forelsket, mens de danser til en bestemt melodi, eller mens de hører den i radioen etc.

En sanger, som måske ikke kan komponere musik, kan få fat i den følelse, som komponisten har lagt i kompositionen, ved at synge den. Vi kan dermed se, at det, komponisten egentligt gør, er at bringe en abstraktion ned i konkret form til andres kundskab. Han tjener racen, sommetider uden nogen erkendelse af, at han gør det. Lyt til forskellig slags musik og analyser, hvilken effekt det har på dig, og vær specielt opmærksom på det, du ikke har hørt før. Hvilken type erfaring er den skabt til at frembringe. Hvilken effekt har den på masserne, som lytter til den.

Forstå, at du kan anvende lyd til at skabe en ønsket tilstand i dine omgivelser på samme måde, som komponisten modtog abstraktionen og gav den konkret form.

Beslut først, hvad det er for en effekt, du ønsker at skabe og hvorfor. Er du motiveret af selviske ønsker eller af et ønske om at hjælpe en anden? Hvis et menneske tæt på dig nærer bekymrede følelser, og du ønsker at hjælpe denne person til en fredelig tilstand, og du er sikker på, det bliver gjort ud fra et virkeligt ønske om at hjælpe, så gør følgende:

Tænk på personen med kærlighed og forståelse. Tag ham ind i dit hjerte og føl den fred, du ønsker, han må føle. Derefter rækker du igennem tankesindet ud mod Gud for at få de rigtige tanker, som du kan sende til ham. Når du føler, du har fat i de rigtige tanker, udtaler du disse tanker eller tænker dem, og på en kærligheds bølge, som du sender imod ham, siger du ordene, ”Må det være således.”

Forsøg dette et stykke tid uden fysisk kontakt med den broder, du prøver at hjælpe. Når som helst du taler om ham, så overvej den hjælp, du giver, og den kærlighedsfølelse, du har for ham, og vær opmærksom på din stemmes kvalitet. Du vil bemærke en klar forandring i tonen, og ændringen vil have sin virkning på forholdet.

Fred være med jer.

Lektion 9

Tale

Erkendelse af broderskab

Ordenes effekt

OM

Vi vil fortsætte vort studie over lyd, og i dag vil vi se på talen, som er en af lydens manifestationsformer. Tale er et af menneskets meget vigtige redskaber, som tillader os at kommunikere vore tanker og følelser til andre. Gennem kommunikation bliver forskellige relationer etableret og udviklet, indtil broderskabsforholdet er endeligt erkendt.

Tale spiller en anden meget vigtig rolle i et menneskes liv, som han sjældent erkender, og dog er verden mere opmærksom på ordets magt end nogensinde før. Tale er et redskab, som kan bruges til manifestation. Den krystalliserer en tanke og en følelse til en konkret form ved at sætte en vibration i gang i det fysiske plans stof, som trækker den i manifestation.

Mens tale udfolder sig som et resultat af en bevidsthedstilstand og således er en virkning, er den ikke desto mindre en årsag, der som følgevirkning forårsager bevidsthedsudvikling.

Lad os for eksempel tænke på mennesket, dengang bevidsthedstilstanden var sådan, at begrebet behov var det første, der blev erkendt. Mennesket oplevede en følelse af mangel og af nød, der udmøntede sig i en lyd, som svarer til ordet "savn". Lad os sige, at han ønskede føde. Han var bevidst om sult, og var derfor utilfreds, hvilket resulterede i, at han søgte føde. På et tidspunkt bragte hans søgning ham føde og tilfredsstillelse, og derefter var han ikke længere bevidst om mangel.

Efter mange repetitioner af denne erfaring blev mennesket opmærksom på andre ønsker, såsom et behov for en partner. Han søgte hende ud og gik videre til nye ønsker, indtil han mange århundreder senere endelig stod på tærskelen til en ny tidsalder og oplevede et nyt savn, nemlig savnet efter Sjælen. Han havde brug for at fylde sig med Guds kærlighed, og således blev hans ønske til noget nyt, til en aspiration. Bevidstheden, som havde præget ordet savn, havde udvidet sig og var vokset gennem den erfaring, den havde skabt, indtil bevidstheden var sådan, at den ikke længere tænkte i begreber om behov, men aspirerede mod Gud.

Metafysikstuderende lærer at vogte deres tale og kun tale efter omhyggeligt at have tænkt sig om, for ord kan have en virkning, som man ikke ønsker sig.

For eksempel kan et menneske skabe sin egen fattigdom ved gang på gang at erklære: ”Jeg er så fattig, jeg ønsker mig flere penge”. Hvordan kan det være anderledes; han udtaler følelsesmættet, ”Jeg er så fattig, jeg ønsker penge”. Hele naturen planlægger at bringe hans eksakte ord i manifestation.

Ordene ”jeg er” er en hævvelse af din autoritet i den verden, du lever i. Vi har allerede set, at vi skaber den verden, vi lever i, med vore tanker og følelser.

Når vi siger ”jeg er”, hævder vi vort herredømme, og lige meget hvad der efterfølger disse to ord, bliver de en proklamation, som med sikkerhed manifesteres. Siger vi ”jeg er fattig”, eller ”jeg er syg”, garanteres den fortsatte manifestation af din fattigdom eller sygdom. Således er loven.

Gennem menneskets bestræbelser på at forme lyde, der mere og mere klart beskriver hans tanker, er mange sprog blevet udviklet.

Han bruger mange ord til at beskrive de mange gråtoner, der er forskellen mellem hans tanker og følelser, følelsens kvalitative tone etc. Vil det overraske jer at vide, at mennesket – selv med al sin kreative formåen – aldrig har skabt ét ord, som præcist og perfekt beskriver hans tanker. Det er sandt, og derfor søger mennesket at finde en bedre måde at kommunikere på ved at bruge nyere og mere beskrivende ord.

Der er et ord, som perfekt udtrykker det sande Selv, Sjælen i alt hvad der lever. Dét ord, når det siges med forståelse, danner en lyd, som er skabende. Det vil igennem kontrol med stoffets vibration skabe den form, som tanken er manifesteret i, og give dens tilsynskomst for dagens lys den rette ikklædning.

Dette ord er meget enkelt, idet det er sammensat af kun to bogstaver: OM. Foretag følgende øvelse i en måned:

Tænk bevidst:

"Jeg er en bevidst inkarneret Sjæl"

Intonér OM i den toneart, du finder mest naturlig.

Lektion 10

Sandhed

Et krav om viden

Aspiration mod Gud for menneskeheden

Højdepunkt

I de foregående ni lektioner har jeg givet jer meget af stor værdi, meget som kan blive af stor betydning for jer, individuelt såvel som kollektivt. I denne lektion vil jeg tale til jer om begrebernes anvendelse, for det er i det daglige livs proces, at ethvert begreb bevises eller modbevises.

Når jeg siger disse ord, er det med stor kærlighed i mit hjerte for jer, for jeg kender mange af jeres prøvelser, jeres tanker og jeres aspirationer. I er alle søgende, søgende efter sandheden, som mennesket har søgt sandheden igennem alle sine mange erfaringer. Denne søgen har været grundlaget for alle jeres erfaringer uanset deres natur. Det såkaldt gode og dårlige har været resultatet af menneskets store ønske om at vide. Den vage, ubeskrivelige rastløshed, der driver mennesket fra den ene erfaring til den anden, er hans krav om sandhed. Hvori består den sandhed, mennesket søger? Den er hans egen identitet. Erkendelsen af, at han er Guds søn, en bevidst inkarneret Sjæl.

Op igennem tiderne har et menneske her og der fundet denne sandhed, har fastslået en gang for alle, at han er guddommelig, og ud fra en uselvsk kærlighed til sine brødre har han prøvet at bringe denne sandhed ud til alle mennesker. I dag har behovet for at vide rejst sig fra racens ubevidste, og menneskeheden som et hele er bevidst om dette behov, som må fuldbyrdes. Aspirationens gnist er blevet til en flamme, og efterhånden som verdensforholdene bliver mere kritiske, vil denne flamme blive mere lysende. Efterhånden som den menneskelige aspiration overvinder det separatistiske selvs grådighed, vil menneskehedens krav om sandhed blive så kraftfuld, at sandheden vil komme frem, og mennesket vil blive frit: ”Kend sandheden, og den skal gøre dig fri”.

Du kan hjælpe i denne store bestræbelse ved at forene dig med alle andre, der bevidst søger sandheden. Forstå først, at mange individuelle og grupper modtager disse lektioner af den samme årsag som dig, fordi de aspirerer mod Gud. Foren dig med dem alle på tankeplanet og stræb for alle mennesker imod Gud. Ønsk denne sandhed for menneskeheden.

Erkend, at godt nok er der mange, som modtager disse lektioner, men der er også mange, som finder sandheden gennem andre former for undervisning. Det er den samme undervisning, mine brødre. Den optræder kun i forskellige former. Foren jer derfor som en gruppe eller bliv ét med alle disse brødre, og fortsæt din aspiration mod Gud på hele menneskehedens vegne.

Over hele verden er dette højdepunkt blevet udvalgt for, på det tankemæssige og det følelsesmæssige niveau, at forene alle, der studerer sandhed og tjener. Også du kan tjene ved at gå ind i denne aktivitet. Tænk med stor kraft på det gode, som er sat i bevægelse af forenede tankesind, med det formål at hjælpe mennesket i sin søgen efter sandhed. Når du gør det, udøs da din kærlighed til alle dine brødre, som jeg udøser min kærlighed til dig nu. Denne kærlighed er en håndgribelig realitet, og dens helbredende kraft er stor.

I de sidste ni lektioner har vi overvejet, hvordan vi skaber vor egen verden gennem vore tanker, følelser, lyd og ord. Dette har vi gjort ved at studere hver enkelt af disse aktiviteter. Lad os fuldbyrde dette ved at gøre denne viden til levende sandhed ved at overføre den til vore daglige anliggender.

Lær at tænke klart, og vær kræsen med de tanker, du tænker. Lad dine følelser være sådan, at du tiltrækker sandhed til dit tankesind. Lær at formulere sandheden med de rette ord, således at din tale bliver et redskab til tjeneste. Lad lyden, der kommer fra dig, være harmoniserende, og et redskab for tjeneste. Forsøg at betræde discipelskabets vej ved at tilpasse dit daglige liv til tjeneste for Gud.

Før en spirituel dagbog og beskriv i denne dagbog alle de måder, hvorpå du har været i stand til at leve sandt og at omsætte det, hvor du er. Gør dette regelmæssigt, og efterhånden som dit tankesind dvæler mere og mere på sandhed, vil du opdage mange måder, hvorpå du kan anvende den.

Mine brødre, dette er den sidste lektion i denne serie. Mange andre serier vil følge, og de af jer, der er parate, vil modtage dem.

Efterhånden som de er rede, vil de spørge, og ved at spørge vil de modtage.

Det er med stor kærlighed og forståelse, og med en bøn for jeres oplysning, at jeg slutter denne serie.

Fred være med jer.

Indvielsesvejen

Bind II

Lektion 1

Sjælen

De tre aspekter

Den bevidste inkarnerede sjæl

Evolutionens formål

Vejens regler

I ethvert forsøg på at forstå Sjælen er det klogt først at overveje det, der skaber den. I den okkulte terminologi kendes det som viljens aspekt og den guddommelige intelligens' princip. I ortodoks religion defineres det som Faderen og Helligånden, medens det videnskabelige tankesind kender det som den positive og den negative pol. Alle er rigtige, men ingen af dem formår dog at formidle en forståelse. Formålet, kvaliteten og det guddommelige udtryk er langt uden for det menneskelige tankesinds nuværende forståelse. Mennesket kan ikke fatte så stor en sandhed, men efterhånden som det udvikler sig, vil det gradvist absorbere mere og mere af denne sandhed, indtil det selv bliver sandhed.

Sjælen er en benævnelse, vi giver bevidstheden. Det samspil, der er mellem den positive og negative pol, skaber bevidst opmærksomhed. Guddommelig vilje befrugter stoffets intelligens, og Sjælen – eller Sønnens aspekt – opstår; bevidstheden er født.

Denne bevidsthed indeholder guddommelig vilje, som er den impuls, der motiverer evolutionen, viljen til at være, viljen til udvikling; intelligent aktivitet, som er udtrykkets formbyggende aspekt; og guddommelig kærlighed, som er dette udtryks kvalitet.

Sjælen er i realiteten én Sjæl, der manifesterer sig i utallige former. For at være mere nøjagtige kan vi kategorisere disse former som værende mineralriget, planteriget, dyreriget, menneskeriget og det åndelige rige eller riget for den bevidste inkarnerede sjæl.

Denne sidstnævnte kategori er ukendt for mange, så jeg vil bruge denne anledning til at klarlægge den. Når Sjælen over en lang tidsperiode har udviklet sig gennem de tre planer for menneskelig bestræbelse og opnået en bevidst erkendelse af virkeligheden, reinkarnerer den i fysisk form. Den bevarer sit greb om virkeligheden, sin viden om én kilde, og sin evne til at manifestere sine tre iboende egenskaber: Guddommelig vilje, guddommelig kærlighed og guddommelig intelligens. Alle oplyste mennesker træder ind i dette rige, og til sidst vil hele menneskeheden opnå denne strålende fuldbyrkelse. Da vil vi

have en race af bevidste, inkarnerede Sjæle, som manifesterer fuldkommenhed i fysisk form.

På grund af formernes forskellighed og den åbenlyse forskel i Sjælens udvikling i forskellige former, er det vanskeligt for den uoplyste at forstå begrebet enhed. Sjælen i alle former, uanset at de forekommer forskellige, er én Sjæl med ét formål og én hensigt. Den bygger mange former; alle skabt med henblik på udvikling og udtryk. Således er enhver form et udtryk for Sjælens manifestation.

Sjælens forskellighed kan forklares på følgende måde. En individuel Sjæl er et atom i Den Ene Sjæls legeme, som har opnået selvbevidsthed. I begyndelsen er den ikke bevidst om et hele, men er på grund af sine iboende karakteregenskaber kommet i inkarnation for at udvikle bevidstheden og for at hjælpe Oversjælen i dens evolution. I al den tid er helheden bevidst om den ny fødsel af bevidsthed og støtter den i dens lange vækstperiode, indtil også den bliver bevidst om helheden.

Formålet med evolutionen er, så vidt den menneskelige forstand har været i stand til at fatte, fuldkommen enhed, kombineret med individualitet.

Jeg kunne tænke mig at benytte lejligheden til at forklare noget for den oprigtige studerende med hensyn til hans forståelse af undervisningen. Jeg er klar over vanskeligheden, navnlig for begynderen, i at forstå det sandhedsbegreb, der projiceres. Dette menneske bliver konfronteret med en forvirrende række af nye og meningsløse udtryk, med begreber der er nye og forbløffende, og med svar på årsagen til dets væren, som det aldrig havde forventet at finde. Hvis mennesket ikke er meget varsom på dette stadie, er det tilbøjeligt til at blive så forvirret i forhold til, hvad der er sandt, at det kan forsinke sin udvikling unødvendigt længe.

Se først og fremmest meget omhyggeligt på dine motiver. Hvad søger du, og hvad er motivet til din søgen? Hvad vil du bruge undervisningen til, når du har forstået den? Tænk du på at forbedre menneskeheden, eller søger du efter selvforherligelse.

Husk, at den bevidste Sjæl er en del af helheden. Hans ønske er udvikling af det, hvori han lever, røres og er. Enhver aktivitet, som Sjælen er engageret i, er tjeneste for sine brødre.

Hvis der er nogen af jer, som søger fuldbyrdelse for at forherlige det separate selv, vil det være bedre for dette menneske at droppe ud og vente, indtil dets motiver er blevet rene. Det vil de blive i takt med, at mennesket igennem smertefuld erfaring oplever tomheden i illusionen om sig selv, forandringernes uundgåelighed og utilfredsstillelsen, når et længe søgt mål endelig nås, og det ikke finder fuldbyrdelse. Alle disse pinefulde erfaringer resulterer i, at mennesket søger fuldbyrdelse gennem tjeneste. Dets motiver bliver rene, og det er omsider rede til at påbegynde den lange klatretur op ad indvielsens bjerg.

Indvielsesvejen er bestroet med mange hindringer, som grundlæggende set udgør selve menneskets natur. Vi må se os selv, som vi er. Vi må finde og overvinde de negative kvaliteter i os selv, som vi har erhvervet i illusionens verden, og som Sjælens lys afslører. Det kræver stort mod at møde, se og overvinde det, som udgør det separate selv. Det kræver mod at skære den del af det separate selv bort, som adskiller os fra Sjælen, og dét mod fødes af rette motiver.

Den studerende, som ikke tager disse ting i betragtning, som ikke er ærlig over for sig selv, men fortsætter med at motiveres af den lille viljes selviske mål, påfører kun sig selv stor lidelse. For den ærlige studerende er harmløshed nøglen. Se til, at du fremelsker denne kvalitet, hvis du vil undslippe den faldgrube, som fanger så mange.

Der er forskellige regler, som, hvis de følges, vil hjælpe den studerende, som er ærlig over for sig selv, og som oprigtigt ønsker at lære for andres skyld. Jeg vil her nævne dem:

1. En fleksibel bevidsthed – som vi kender som et åbent tanke-sind; en holdning, der er af største vigtighed for aspiranten. Det er umuligt at vide alt, hvad der er at vide om ethvert emne. Al sandhed er relativ for et menneske i forhold til dets udviklingsniveau. Hver gang et menneske tror, det er kommet

frem til fuld og præcis viden om noget, er det krystalliseret i sin måde at tænke på, og der er intet, der kan gøres for dette menneske. Forestil jer et stort felt af viden, som mennesket endnu aldrig har været i kontakt med, og som ligger bag alle ting, vi opfatter som virkelige.

2. Accepter kun det, der vækker genklang i dit væsens inderste. Forsøg ikke at acceptere noget, som du ikke opfatter som værende sandt; acceptér heller ikke en udtalelse som sand, blot fordi den kommer fra en såkaldt autoritet. Vær ikke blind i din accept, men godtag kun dét, som du ser med dit indre øje og i dit hjerte oplever som sandhed.
3. Se ikke på det, som du ikke kan acceptere, som værende falsk. Husk, at for dit medmenneske kan det være den største sandhed. Lad blot det, som du ikke kan forstå og ikke kan acceptere, passere. Gør ikke en sag ud af det; vent, og senere vil du se det i din egen Sjæls lys og erkende dets plads i helheden.

Overføringen af begreber – dette er svært i begyndelsen, og ekstremt vigtigt. Husk, at et ord eller en gruppe af ord ikke *er* det begreb, som det søger at formidle. Det er en dør, som aspiranten kan passere igennem for at nå til større forståelse. Ordet søger at formidle en virkelighed, men er ikke virkeligheden selv. Et abstrakt begreb kan ikke indeholdes i et ord eller en gruppe af ord. Tankesindet må være ubundet for at kunne passere igennem døren, ind til meningens fylde. Lad derfor ikke tankesindet fængsle i beskrivelsen. Søg at fornemme meningen, fornemme dybden i denne mening, og nå til en vis forståelse af den. Da vil intuitionen gradvist vækkes, og du vil blive modtagelig for overføring af idéer. Dette vil til sidst afløse behovet for ord.

Lektion 2

Manifestations cyklusser

Kontakt til Mesteren

Guddommelig vilje

Tjeneste

Vi er nu klar til at overveje, på hvilken måde sjælen manifesterer sig i form. Meget kan læres ved at studere naturens lavere riger. Manifestationen finder sted i cyklusser; forskellige former træder ind og ud af manifestation i overensstemmelse med cyklisk ebbe og flod. Cyklussens store lov er rytmen i al manifestation, – Sjælens manifestation i form og selve formens aktivitet. Hver gang Sjælen kommer tilbage i inkarnation, vil formen være bygget af et finere stof – have større evne til at udtrykke sig, og derfor mere i stand til at udtrykke Sjælen.

Mennesket kan, ved at søge ind i sin egen ebbe og flods cyklus, opdage, hvordan det genopbygger sit redskab, så det bliver mere anvendeligt. Ved at være opmærksom kan du opdage, hvornår det er den naturlige periode for stor udadvendt aktivitet, og hvornår det er den naturlige periode for tilbagetrukkethed, hvor du samler dine livsenergier, snarere end at sprede dem. Dette må enhver gøre for sig selv, da alle mennesker oplever forskellige cykliske mønstre.

Der er imidlertid visse universelle cyklusser, som alle kan udnytte. Eksempelvis er fuldmånetidspunktet en meget velegnet tidspunkt for hierarkisk aktivitet. Det er det tidspunkt, hvor de studerende har lettest ved at kontakte Mesteren, for det er på dette tidspunkt, hans tanker er rettet udad imod gruppen.

Den studerende kan drage fordel af denne periode ved at indstille fysisk aktivitet og træde ind i en tilstand af aspiration. For at gennemføre kontakten må den studerendes vibration være i harmoni med den Mesters vibration, som eleven ønsker at kontakte. Dette gøres lettest ved at stilne det fysiske redskab, skabe ro i den emotionelle natur og aspirere med et årvågent tankesind. Det vil være en stor hjælp for eleven i hans forsøg på at skabe kontakt til sin Mester, hvis han kan faste eller begrænse sin fødeindtagelse, afstå fra social aktivitet og undgå at involvere sig i følelsesmæssige problemer.

Jeg ønsker, at I forstår, at disse instruktioner ikke er en ordre, men slet og ret et forslag til de, der ønsker at følge dem.

Tidligt om morgenen er et andet tidspunkt, som den studerende bør anvende til meditation. Ved solopgang og tiden derefter vender Sjælen sin opmærksomhed mod sit redskab. Ved at meditere på dette tidspunkt modtager den studerende en strøm af sjælsenergi, som vil gavne ham under alle forhold dagen igennem. Han vil ofte være i stand til skabe kontakt med Sjælen og modtage kommunikation i form af erkendelser. Han vil senere, under meditationens højdepunkter, blive i stand til at blande personlighedens bevidsthed med Sjælens bevidsthed.

Når vi studerer planteriget, finder vi Sjælsenergien udtrykt i dets farveharmonier, størrelsens ensartethed og i dets tjeneste for mennesket.

Når vi sammenligner mennesket med planten, finder vi, at farvens udtryk manifesteres som kvalitet, broderskab og tjeneste for livet i den iboende form.

Det er altid klogt at foretage disse sammenligninger, for ved at gøre dette, lærer vi meget om de love, der styrer manifestationen. Ved at studere naturens veje, begynder vi at få en forståelse af loven om årsag og virkning og kommer dermed tættere på essensen af væren.

Når Sjælen bygger sit redskab, former den det i overensstemmelse med den erfaring, der er brug for, og under loven om tiltrækning, farver det med de kvaliteter, der skal anvendes til at tiltrække de nødvendige erfaringer, og vokser sig således rig på forståelse. Hver efterfølgende form eller redskab er i stand til at udtrykke Sjælen mere og mere, indtil den til slut bygger en form af så højt vibrerende frekvens, at den er i stand til at rumme Sjælens fulde bevidsthed og således manifestere fuldkommenhed.

Hvilke karakteregenskaber finder vi i den højt udviklede form? Vi finder naturligvis de iboende karaktertræk i Sjælen, som den søger at manifestere. De kan nævnes og forklares på følgende måde:

A. Guddommelig vilje: Denne må ikke forveksles med det adskilte selvs lille vilje, som er en forvrængning af virkeligheden.

Den Guddommelige vilje manifesterer sig først og fremmest som viljen til det gode og er drivkraften bag alle disciplens aktiviteter.

Vi kan spørge, hvad er en discipel? En discipel er et menneske, som bevidst har erkendt, at han er en Sjæl. Han ser alt omkring sig i Sjælens lys, anerkender Sjælen i alle andre mennesker og identificerer alle som ét væsen. Hans aktiviteter er baseret på den motiverende impuls fra oversjælen, som er udvikling af bevidsthed.

Guddommelig vilje manifesterer sig dernæst som formål. Disciplen er opmærksom på det bestemte formål i de manifesterede forhold omkring ham, og det formål identificeres som tjeneste. Han genkender alle dem, der er omkring ham som Sjæle, med hvem han længe har været forbundet og på en eller anden måde står i gæld til. Han søger at tjene på den bedst mulige måde, han føler sig kaldet til, og han gør det med munterhed uden tanke på sig selv.

Det vil være på sin rette plads her at indskyde, hvad der egentlig menes med tjeneste. En gruppe vil komme med lige så mange forskellige meninger og ideer omkring dette, som der er medlemmer i gruppen, hvilket resulterer i en generel forvrængning i gruppebevidstheden.

1. Tjeneste kommer til udtryk i de manifesterede omgivelser. Det er så at sige ikke nødvendigt at rejse ud i verden for at finde sit særlige tjenesteområde. Din tjeneste vil finde sig der, hvor du er, så lad os gøre det af med alle de illusioner og det blændværk, som så ofte blænder aspiranten.
2. Tjeneste er ikke at stikke sin næse i andres affærer eller at censurere eller irettesætte andre for deres moral, det er heller ikke at give råd, når vi ikke er blevet bedt om det.

Disciplen tjener sine omgivelser ved at manifestere det, han er. Han bringer harmoni ind i andres liv ved at være et levende eksempel på harmoni. Han deler sin visdom ved at manifestere den visdom, som han er, og med alle som kontakter ham. Han stimulerer guddommelig kærlighed, fordi han er guddommelig kærlighed.

Tjeneste er at kalde Sjælens fuldkommenhed frem i alle former. Ved at genkende fuldkommenhed hjælper han Sjælen med at bringe fuldkommenheden til tankesindets opmærksomhed. Ved at kalde fuldkommenhed frem, hjælper han Sjælen med at manifestere et perfekt udtryksmiddel.

Et vigtigt begreb for aspiranten er at forstå, at der i ethvert hjerte, uanset de manifesterede vilkår, er guddommelighed – det som nogen kalder det gode – og ved at koncentrere sig om det, styrker han dets manifestation. En kritisk holdning kendetegner ikke den accepterede discipel, men derimod fuldstændig tolerance.

Den guddommelige viljes tredje manifestation er vedholdenhed, som er et nødvendigt aktiv i enhver discipels liv. Han må lære at arbejde uden at kunne se øjeblikkelige resultater i formens verden, og det er en vanskelig opgave. Disciplen er så entusiastisk, han har fornemmet visionen og forstået en del af den guddommelige plan. I begyndelsen føler han meget ofte en påtrængende nødvendighed, et behov for hastværk. I sit forsøg på at manifestere planen, som han har set den, oplever han en tilsyneladende fiasko – ikke én, men mange gange. Ofte indser han ikke, at der ingen virkelig fiasko er, men at han ud af tilsyneladende fiasko, er kommet succesen et skridt nærmere.

I sine første forsøg begår han dumheder og mange fejltagelser, og ved at betragte dem føler han en vis væmmelse ved sig selv, en manglende evne til at imødekomme tidens behov. Han glemmer, at han hele vejen igennem denne periode med gentagne forsøg bliver iagttaget og trænet og hjulpet, der hvor det er muligt. Han glemmer, at han vil komme ud af denne periode som en trænet arbejder, en pålidelig discipel som Mestrene kan sætte deres lid til i deres forhåbninger for menneskeheden.

Der er en anden faktor her, som bør overvejes, og det er loven om årsag og virkning. Årsag opstår på de indre planer, i tankens verden, og effekten er manifestation af aktivitet i formens verden. Enhver situation er en virkning af en bevidsthedstilstand, og for at forandre situationen er det nødvendigt først at ændre den bevidsthed, som har skabt situationen. Derfor må disciplen lære at arbejde oppefra og ned. Han må lære at udvide sin opmærksomhed til det mentale plan. Han har forstået en del af den guddommelige plan og må arbejde på at etablere den som en tilstand på mentalplanet, et vilkår på astralplanet, og endelig som aktivitet på det fysiske plan.

Der vil meget ofte som et resultat af hans bestræbelser være en periode med tilsyneladende kaos på det fysiske plan, og det er her, begynderen mister modet. Den kloge discipel forstår, at forandring ofte vil manifestere sig på netop denne måde, når karma bliver nedfældet og tilpasset. Han fortsætter sit arbejde, bevarer sin styrke og med Sjælens overbevisning, ved han, at alt er godt. Han fortsætter arbejdet, til målet er nået.

Lektion 3

Guddommelig kærlighed-visdom

Ret aspiration

Genopbygningen af redskabet

Sjælepartnere

Healingens kunst

I sidste lektion tog vi fat på at betragte Sjælens iboende egenskaber, som de findes udtrykt igennem den højt udviklede form. Vi berørte det første aspekt, guddommelig vilje – og jeg sagde berørte, for der kan skrives en hel bog om hver af disse guddommelige egenskaber. Vi er nu klar til at berøre det andet guddommelige aspekt.

B. Guddommelig kærlighed-visdom: Lad os for klarhedens skyld definere de ord, som er anvendt til at udtrykke dette begreb. Alt, hvad der er guddommeligt, erkender vi som tilhørende eller værende Gud.

Kærlighed, eller mangel herpå, kan bruges til at fastslå kvaliteten i et forhold mellem to eller flere mennesker eller mellem grupper; den kvalitet, som aktiviteten udtrykker, er et resultatet af to eller fleres indbyrdes forhold.

Visdom, som er et aspekt af guddommelig kærlighed, er meget svær at definere, fordi ord i sig selv er så utilstrækkelige. Hvor kvaliteten i et forhold er guddommelig kærlighed, er der fuldkommen forståelse, og hvor der er fuldkommen forståelse, er der fuldkommen anvendelse af viden. Visdom er således evnen til at bringe konkret viden ind i intelligent aktivitet, det vil sige viden om, hvordan vi anvender det, vi ved.

Guddommelig kærlighed-visdom beskriver et guddommeligt forhold, i hvilket der er guddommelig forståelse, som resulterer i guddommelig aktivitet.

Navnlig i dette evolutionære system, er guddommelig kærlighed-visdom vigtig, for det er den lektie, der skal læres, den kvalitet, der skal udvikles af alle i dette solsystem; i det redskab, der er fuldkommengjort til tjeneste, finder vi det meget fremtrædende i astrallegemet. Dette energilegeme, som udgør menneskets emotionelle natur, er en stor formidler af kraft, som kan være – og ofte er – destruktiv af natur. Når kærlighedsaspektet derimod er højt udviklet, er dette legeme en stor healer, en formidler af forvandling, og kraftfaktoren i manifestationsarbejdet. På dette stadie udgør det Sjælens begærlegeme, som igennem de rette

ønskers kraft tiltrækker alt det, som er nødvendigt i det guddommelige arbejde.

Vi finder først og fremmest dette manifesteret i bevidstheden hos mennesket på prøvestadiets vej som ret aspiration. Dette menneske er, efter en lang periode med erfaringer, utilfreds med det, som han altid har kendt til. Mennesket længes efter noget andet, og da han ikke ved, hvad dette andet er, drives han fra sted til sted, fra religion til religion, fra filosofi til filosofi i sin søgen efter sandheden.

Omsider har han erkendt denne sandhed som noget, der er større end ham selv, eller enhver anden personlighed, for han har erkendt, at personligheden i sig selv ikke har noget formål. Han ser dette andet noget som sit eget Højere Selv, sit virkelige Selv, og det er dét, han aspirerer imod.

Han bestræber sig på at se sig selv, som han virkelig er, som Sjæl, og ved at gøre dette bliver han bevidst om visionen, som i begyndelsen er forvansket af skyerne fra hans egen tænkning, men senere klar og smuk.

Når han har set visionen, om end kun delvis, sætter han sig for at virkeliggøre og manifestere den. Han gennemgår en periode med selvdisciplin, hvor han former sine tanker, sine emotioner og sine fysiske handlinger, så de udtrykker det ideal, han har fundet.

På denne måde genopbygges redskabet helt bogstaveligt. Det mentale liv bliver lidt efter lidt upåvirket af negativitet og af det uvæsentlige. Det emotionelle liv bliver roligt, og det fysiske legeme opildnes til ret handling.

Aspiranten lærer i løbet af denne periode, hvor han renser sit redskab for alt det, som er uønsket, og indbygger det, som er ønsket, at praktisere harmløshed. Han løfter frekvensen i sine legemer ved at praktisere en streng disciplin i sin holdning over for andre. Han bliver harmløs i tanke, ord og handlinger. Først da er han klar til indvielse.

Ved at reorientere sine aktiviteter i forhold til Sjælens liv finder aspiranten dernæst guddommelig kærlighed-visdom, der manifesterer sig som en anerkendelse af andre. Dette er første skridt hen imod menneskehedens fælles mål, etableringen af broderskab. Han anerkender først dem fra sin nærmeste gruppe som sine brødre, og gradvis trænger hele betydningen af denne forbindelse ind i hans bevidsthed. Han oplever den største af alle gaver; Guds kærligheds rigdom og fylde i mennesket.

Et af de meget vigtige skridt hen imod dette mål er at praktisere ubundethed. Vi har allerede berørt dette og vil nu gå mere i detaljer med dette. En virkning af guddommelig kærlighed er en binding til alle tings Sjæl, som resulterer i ubundethed af formen.

Som nævnt før mødes disciple, der i deres personlige liv er bragt sammen for at bringe en del af planen til udførelse sammen og justere deres personlige karma, ofte under store vanskeligheder. Der er forskelligheder i personlighedernes reaktioner og meninger, i deres typer og arbejdsmetoder og i deres strålesammensætninger. Hvis opmærksomheden er fokuseret i formernes verden, skaber dette friktion.

Denne aspirant lærer først og fremmest, at hans broder er en Sjæl og derfor en del af ham selv. Dernæst lærer han kun at tillægge Sjælens enhed betydning, og ikke tillægge personlighedens forskelligheder nogen betydning. Dette er i begyndelsen svært, for når alt kommer til alt, har mennesket været optaget af personlighedens anliggender i mange liv. Derfor er det nødvendigt, at værdier baseres på de uforanderlige, frem for på de skiftende værdier, og på opnåelsen af ret perspektiv.

Aspiranten ønsker at vide hvordan. Hvordan kan dette opnås på dette eksistensplan?

Svaret er naturligvis enkelt; men at anvende det ikke så let. Endnu en gang går vi tilbage til reglerne for disciple, navnlig til det ikke at kritisere. Disciplen må afstå fra at kritisere i tanke, ord og handling. Han går længere, hvis han er i stand til det, og anerkender hverken personlighedens laster eller

dyder. Han flytter sit opmærksomhedsfokus fra personligheden, som faktisk er Sjælens klædning, til Sjælen selv, og dér ser og kender han virkeligheden. Han hverken tiltrækkes eller frastødes af personligheden, men er ét med Sjælen, og således opstår rette relationer på personlighedens plan. Disciplen er nu i stand til at samarbejde i harmoni med alle.

Der er en fare her, som jeg gerne vil tage op for at eliminere en af de største vanskeligheder i grupperelationer.

Lad os først erkende, at al affinitet er resultatet af en transmission af guddommelig kærlighed gennem personlighedens forskellige aspekter. Bevidstheden registrerer energien, fortolker det modtagne ud fra sin forståelse og reagerer i overensstemmelse hermed. Lad os – for at tage to ekstremer – overveje voldtægtsforbryderen og den oprigtige præst, som på sine knæ beder om frelse for sin menighed. De to reagerer på den samme kraft, men fra totalt forskellige bevidsthedsniveauer. Voldtægtsforbryderen reagerer som et dyr, for han er bevidsthedsmæssigt kun lidt mere end et dyr. Præsten reagerer ud fra sin mere oplyste bevidsthed, som en Guds tjener.

I en discipelgruppe er der mange tankeformer, som ligger både under og over bevidsthedstærsklen. Næsten alle mennesker reagerer på den førnævnte kraft ved frem for alt at ønske sig et perfekt forhold, sædvanligvis med en af det modsatte køn. Dette er årsagen til den største illusion af alle, forvanskningen af begrebet sjælepartner. Mennesket ved intuitivt, at et eller andet sted findes der et perfekt parforhold, en perfekt kærlighed, og så udvikler han ideen om en sjælepartner. Når kærlighedens kraft strømmer igennem ham, forstørrer den tankeformen, og derfor vil han uundgåeligt tiltrækkes til et andet menneske med en lignende bevidsthed og en kærlighed, der kommer til udtryk på samme måde som hans. Fordi han er fokuseret i sin personlighed forveksler han relationen – som i sandhed er broderskab – med det at være sjælepartnere. Personlighedens forsøg på at styre den guddommelige kærligheds udtryk, med det formål at tilfredsstille sine behov, resulterer altid i desillusionering. Derfor finder vi ofte at de to søger sjælepartnere andetsteds, og

igen og igen indtil bevidstheden oplever fuldkommen kærlighed over for alle.

Jeg fortæller dig dette, min broder, fordi jeg kender den situation, der kan opstå som et resultat af for stor kraft og for ringe forståelse. Jeg forstår din store hunger og de mange omveje, som denne hunger kan føre til, når den ikke anvendes korrekt. Det er denne forvanskning af sandheden, som har miskrediteret så mange organisationer, skabt kaos i så mange liv og forvoldt så megen unødvendig forsinkelse på indvielsesvejen. Det er min bøn for jer alle, at I må modtage kærlighedens kraft sammen med kærlighedens lys og arbejde med forståelse.

Den næste manifestation af guddommelig kærlighed-visdom, som aspiranten opdager, er en voksende evne til at helbrede. I denne sammenhæng vil jeg omtale dette i korte træk. Senere vil vi overveje helbredelse mere detaljeret, da alle disciple før eller siden må lære kunsten at helbrede.

Der er mange aspekter af helbredelse, som vi sjældent tænker over. Handlingen består imidlertid i overvejende grad i at lade guddommelig kærlighed-visdom strømme fra kilden, igennem redskabet, der virker som en kanal, til det sygdomsramte område, hvor den eneste forudsætning er etablering af guddommelig lov og orden.

Den form, helbredelsen tager, kan være af forskellig art: helbredelse af tankesindet, af følelserne, af den fysiske krop eller af miljøet. Den kan udføres igennem ret brug af talen, ret brug af tanken eller igennem fysisk aktivitet. Lægen, den magnetiske healer, udøveren af kristen videnskab eller den indianske medicinmand – alle kan være kanaler for transmissionen af helbredende energi.

Forudsætningerne for evnen til bevidst at fungere som healer er:

1. Uselvskhed. Evnen til at arbejde uden tanke for sig selv.
2. Harmløshed. Den harm-løshed, som kommer fra rette relationer og rene motiver.

3. Ubundethed. Evnen til at kunne adskille selvet fra personligheden og ikke tillade tåbelig bekymring at hæmme arbejdet.
4. Evnen til at etablere og fastholde Sjælsskontakt for altid at arbejde under guddommelig vejledning.
5. Evnen til at se og forstå karma og således samarbejde med loven.
6. Viden om typer og energikvaliteter, og visdom til at organisere, koordinere og dirigere disse energier til et specifikt mål.

De første tre hører naturligvis til den trefoldige personlighed, der fungerer som kanal, hvorimod de tre sidste hører til den oplyste bevidsthed, der fungerer som årsag. De sidste tre kan vi ikke gøre noget ved, førend vi har kultiveret og udviklet de tre første som en del af vor udrustning. Derefter vil vi bevidst være i stand til at overføre den helbredende energi. Når vi er blevet en fuldkommen kanal, vil vi igennem iagttagelse af energiens aktivitet lære, hvordan vi dirigerer denne energi.

Guddommelig kærlighed-visdom manifesterer sig naturligvis på mange andre måder, som disciplen med stor glæde opdager og oplever. Imidlertid føler jeg, at jeg indtil videre har givet jer nok at absorbere. Må I alle opleve den guddommelige kærligheds velsignelse, og må I dele denne velsignelse med andre.

Lektion 4

Intelligent aktivitet

Kaos

Polarisering

Kontakt med en lærer

Iagttageren

Vi kommer nu til Sjælens tredje iboende egenskab, som den er manifesteret i den perfekte form.

C. Intelligent aktivitet: Denne tredje egenskab er lidt vanskelig at beskrive, da den er en abstraktion og derfor vanskelig at omsætte til konkret form, men alligevel er form aktivitetens udtryk. Vi har defineret guddommelig vilje som den motive-rende impuls for evolution eller manifestation, guddommelig kærlighed-visdom som værende manifestationens kvalitet, og intelligent aktivitet som den form, manifestationen tager.

For at vi bedre kan forstå dette begreb, lad os da et øjeblik overveje den universelle økonomilov. Den er loven for det negative elektron og har at gøre med intelligent stof. For at forklare det på en forståelig måde for aspiranten betyder det, at alt stof er intelligent, at den er motiveret af guddommelig vilje, holdes sammen af den guddommelige kærligheds tiltrækningskraft og således drages i aktivitet. Formen, som aktiviteten tager, er denne tredje egenskab – intelligens i styret bevægelse¹.

Stoffets atom ved vi er stoffets intelligens, der holdes i form af den styrende vilje og kærlighedens tiltrækkende kvalitet. Atomets struktur er skitsen, selve den faste forms struktur. Den er tankeformen, der nedfældes på det fysiske plan, som fremkalder den faste forms eksistens nøjagtigt så længe, som dens eksistens opretholdes af Sjælens opmærksomhed.

For at undgå en senere forvirring vil vi slå følgende kendsgerninger fast:

1. At alt stof er energi, intelligent af natur, og i konstant bevægelse,
2. At alle former er bygget omkring et skelet, som er atomets struktur,
3. At den individuelle bevidsthed arbejder gennem tre typer af atomare strukturer:
 - a. det fysiske atom

- b. det astrale atom
- c. det mentale atom

og således har tre legemer, hvormed han kontakter den verden, han lever i.

I aspirantens liv manifesterer intelligent aktivitet sig først som tilsyneladende kaos. Dette er et resultat af, at gamle former aktiveres, samt at der sker en mental opvågning. Personen har været igennem en række oplevelser, som på en måde ikke er blevet forstået; de er blevet følt – som behag og ubehag, glæde og sorg, tab og gevinst etc. Meget ofte forekommer disse erfaringer uden relation og uden mening. Så en dag vågner personen op til livets realiteter. Han forstår, at alt hvad han har gennemgået, har haft et bestemt formål. Han ser et mønster og forstår, at det er Sjælen, der har været den motiverende årsag.

Han vågner mentalt og bliver mentalt (bemærk forskellen mellem mentalt og emotionelt) interesseret i, hvad der foregår omkring ham.

Samtidig modtager han en indstrømning af guddommelige energier, der strømmer ned fra Sjælen gennem personlighedens forskellige aspekter. Denne energi aktiverer det, der er ønskeligt, såvel som det, der er uønsket, idet den forårsager en vækst af alt, hvad bevidstheden indeholder.

Idet den passerer gennem det mentale aspekt, vil personlighedens selvcentrerede tanker så vel som tanker om tjeneste udvides og komme i manifestation. Tendensen til at analysere, der er så tydelig i det konkrete tankesind, vil manifestere sig som kritik, overlegenhed, overfladisk bedømmelse, etc. Det mentale legeme bliver aktiveret, og personen bliver opmærksom på sit eget tankeliv.

Idet den passerer igennem den emotionelle natur, vil alle de tilbageblevne ønsker og ambitioner blive antændt til en flamme, og derved opstår der en konflikt i forhold til den nyligt vækkede aspiration. Meget ofte bliver den studerende forbløffet over at finde følelser, han aldrig før har erkendt, og som nu næsten

overvælder ham. Det såkaldt gode og onde rejser sig i al sin kraft for at konfrontere ham.

Idet den passerer igennem gennem det fysiske aspekt og ud i omgivelserne, er der sædvanligvis mange og varierende virkninger, for her nedfældes den mentale bevidsthedstilstand og de emotionelle tilstande i konkret form. Der kan optræde en række mindre sygdomstilfælde, eller endog alvorlig sygdom, samtidig med at der kan forekomme helbredelser – og ofte gør det – som forekommer mirakuløse for tilskueren.

I begyndelsen forekommer manifestationerne at være kaotiske, som om den ene er i opposition til den anden, men i virkeligheden er de tegn, der udstikker vejen for aspiranten.

Dette er begynderens krisepunkt, prøven der ledsager indvielse. Resultatet af denne prøve afhænger af aspirantens evne til at opretholde en iagttagende holdning, til at være et stabilt center, og dette afhænger naturligvis af hans polarisering.

Polarisering er opmærksomhedens fokuspunkt; det aspekt af personligheden, som personen lever i, og hvorfra han styrer sin aktivitet.

Hele arbejdet på dette stadie består i at skifte polarisering fra den emotionelle natur til det mentale aspekt og at bringe personligheden, der er fokuseret i mentallegemet, under den åndelige Sjæl vejledning.

Et menneske, der er fokuseret i den emotionelle natur, styres af sine følelser og påvirkes af andres følelser. Han skubbes omkring af energierne i dette aspekt, der – som I vil huske – udgør manifestationens kraftaspekt. Han kontrolleres så at sige af kræfternes rasen og kan ikke herfra se med det klare indre syn, fordi han er blændet af sine egne begær og forskellige følelser. Han er fortabt i illusionens slør og er faktisk en del af illusionen, fordi han, når alt kommer til alt, kun er en skuespiller i et stort skuespil, uvidende om, at han er aktør i dette spil. Han lider igennem de sejre og tragedier i den rolle, han spiller, uvidende om sin sande identitet.

Mange studerende, der læser denne lektion, vil undre sig over, hvordan arbejdet med at løfte polariseringen uden direkte kontakt med en lærer kan foregå. Jeg vil besvare dette spørgsmål på flere måder. Lad os for det første forstå, at ethvert menneske, der aspirerer mod Sjælen, er i direkte kontakt med en lærer, nemlig dets egen Sjæl, og personen vil igennem fortsat aspiration snart erkende kontakten.

For det andet sættes aspiranten igennem ret aspiration i stand til at kontakte højere bevidsthedsplaner, og herfra er han i stand til at trække de sandhedsbegreber ned, der kan skabe et sikkert grundlag for hans senere forståelse.

For det tredje lærer aspiranten at erkende erfaring som en stor lærer, og igennem sine bestræbelser på at leve den sandhed, han har forstået, udvikler han i erfaringernes skole en bevidsthed, der er rig på forståelse. Han gør dette bevidst og med fuld opmærksomhed på aktiviteten, og hans daglige liv bliver fuldt af skønhed, ligegyldigt hvad der viser sig.

Det er ikke let min broder, ligesom intet er virkelig let, før det er overstået og essentielt er blevet en integreret del af personen. Dog vil den aspirant, der har nået den grad af iagttagelse, hvor han er i stand til at se hvilke af hans aktiviteter, der er reaktioner på livets forside, have i sig evnen til løfte sin polarisering ind i sit væsens mentale aspekt. Det er disse mennesker, jeg er mest ivrig efter at nå. Det er for dem, jeg skriver den følgende instruktion. Andre, som ikke forstår, eller måske ikke kan acceptere det, som de læser, vil ikke desto mindre have udbytte af det, idet de gennemgår en forberedelse til denne udviklingsfase igennem læsningen.

De af jer, for hvem dette er et klart lys i horisonten, beder jeg studere det følgende omhyggeligt og gennem anvendelse udvide lyset:

A. Decentraliser dig:

Du har igennem lang tid været centrum i dit eget lille skuespil. Dette har været godt og har skabt den hidtidige vækst. Det er imidlertid nu en hæmsko for din videre vækst.

Du har, hvis impulsen i den hidtidige udvikling har været korrekt, udelukkende handlet ud fra selviske motiver. Alle dine såkaldte altruistiske tendenser, din kærlighed, dine sympatier, etc. har drejet sig om dig selv. På en måde har hele universet i dine tanker kun drejet sig om dig og alene været skabt med det ene formål at hjælpe eller hindre dig.

For at gøre dette udsagn klart, kan du stille dig selv følgende spørgsmål:

1. Har kærligheden i mit liv virkelig været rettet udad imod andre, eller har forholdet været baseret på et personligt begær? Har jeg i kærlighed givet frihed til den, jeg elsker, eller har min kærlighed haft karakter af bånd, så jeg har bundet andre til mig for at tilfredsstille mig selv?

Husk, at sand kærlighed ikke beder om belønning, ikke engang om gengældt kærlighed.

2. Hvorfor har jeg haft fjender i mit liv? Hvorfor har jeg følt modstand mod andre? Har det ikke været fordi jeg, det lille jeg, har følt mig alene og dårligt behandlet? Har jeg nogensinde sat mig selv i andres sted og betragtet mig selv herfra?

Kristus sagde, "Elsk dine fjender".

3. Hvorfor sørger jeg over mit livs tragedier og de elskede, som er borte? Er det virkelig for dem, eller er det for mig selv?

Ja, du har længe været centrum på din egen specielt fremstillede scene. Næsten enhver aktivitet har ikke været andet end personlighedens respons på sin egen formnatur. Det har indtaget en så stor plads i dig, at det fuldstændigt har adskilt dig fra din broders opmærksomhed. Hvad er et selvisk motiv andet end det, der adskiller dig fra andre?

Det kræver mod, min broder, at besvare disse spørgsmål og at se dig selv, som du virkelig er.

B. Etabler dig som iagttager:

Løft dig ud af din emotionelle natur. Erkend, at den er et særskilt aspekt af din personlighed, og at den vil fortsætte sin sædvanlige aktivitet uden din hjælp. Læn dig blot tilbage og iagttag, at den reagerer på omstændighederne. Iagttag dens vaner, dens pludselige storme og dens behag og ubehag. Hold dig fuldstændig i baggrunden fra dette pludselige, ubekendte aspekt af dig selv, og lær gennem iagttagelse dens formål, og eventuelt hvordan den kan kontrolleres.

Når du gør dette, vil du pludselig opdage årsagen til meget af det, der er hændt dig. Dit liv vil hurtigt antage et bestemt mønster, og frem for alt vil du lære, at du ikke er dine følelser.

Alt det oven for nævnte er intelligent aktivitet. Når du kan se dette, som det er, er du et skridt nærmere den styrende bevidsthed, snarere end at være den, der bliver styret. Tænk over dette; det er vigtigt.

¹ Se også: *The Disciple and Economy* af Lucille Cedercrans

Lektion 5

Sjælens egenskaber

Tilpasningsevne og modstand

Iagttageren

Formbygning

I denne lektion beskæftiger vi os stadig med Sjælens tredje iboende egenskab, som manifesteres i og gennem den perfekte form.

Intelligent aktivitet manifesterer sig desuden som tilpasnings-evne. Aspiranten lærer at tilpasse sig sine omgivelser, og til sidst også at tilpasse sine omgivelser til det bedste af det, han selv indeholder. Han og hans omgivelser tilpasser sig langsomt Sjælen, og således gør guddommelig lov og orden sig igen gældende, først i hans bevidsthed, siden i omgivelserne. Rette relationer bliver resultatet. Den seriøse studerende finder et fingerpeg i følgende udtalelse:

”Alene står jeg på vægten, og idet jeg rækker ud, bringer jeg den særlige bevægelse, som skaber balance, ind i alle relationer”

Endnu en gang – det vil være klogt at betragte den verden, du lever i. Den er i konstant forandring. Det, der i dag virker konstant og uforanderligt, tilhører i morgen allerede fortiden, idet det giver plads til noget nyt. Alle former er midlertidige, altid forbigående, altid antager de nye mønstre, og disse forandrer sig igen i selve skabelsen af form.

Bevidsthed vokser igennem evnen til at tilpasse sig omgivelsernes foranderlige betingelser. I modsætning til hvad man normalt ville tro, er det ikke modstand, der skaber vækst, men snarere tilpasning – den evne, der tillader bevidstheden at give sig selv til en manifesteret omstændighed, og lader den komme hel og uskadt igennem. Dette kan opleves i krig i forbindelse med skader på kroppen, for eksempel ved amputation af et lem, og også i enhver anden omstændighed i den fysiske verden. Selv om bevidstheden er uvidende om denne evne til tilpasning, tilpasser den sig uophørligt, og når denne tilpasningsevne udøves bevidst, sker der en hurtig vækst.

Når aspiranten har erkendt dette, forstår han, at selv om hans personlighed måske har gjort modstand mod betingelserne i hans omgivelser, så har hans bevidsthed samarbejdet. Efter denne oplevelse holder aspiranten op med at kæmpe og begynder at samarbejde med sin bevidsthed. Han går ind i omstændighederne

på en frigjort måde, først som iagttager og senere som deltager. Det sidste gør han først efter, at han har fået fuld klarhed over Sjælens formål for den pågældende inkarnation.

Han erkender, at den modstand, som han først reagerede med, var en aktivitet, der var styret af hans personlighed og derfor relativ uintelligent. Han trækker personligheden ud af begivenhederne og etablerer sig som iagttager. Han deltager roligt i sine omgivelser, og ser det som udelukkende godt, hvorefter omgivelserne langsomt, men sikkert, responderer på den positive strøms energi, der anvendes på det.

Der kunne skrives meget om dette aspekt af intelligent aktivitet, men før aspiranten kan fatte dette begreb og se forskellen mellem modstand og tilpasning, vil han ikke have udbytte af dette. Af denne grund, og som forberedelse til senere lektioner, opfordrer jeg indtrængende alle seriøse studerende til at meditere på og overveje betydningen af dette begreb. Denne meditation og refleksion vil, hvis den udføres i et år, skabe et sikkert fundament, hvorfra der kan fortsættes.

Det vil være en fordel at arbejde med en slags dobbelt bogføring, hvor der på den ene side i logbogen indføres den aktivitet, der kan noteres som modstand, mens der på den anden side i logbogen indføres den aktivitet, der kan noteres som tilpasning. Således vil måden, du tænker på, blive tydeliggjort.

Den intelligente aktivitets tredje manifestation, som vi skal beskæftige os med lige nu, er aspirantens voksende evne til at beskæftige sig med den formbyggende kunst.

Aspiranten lærer at se al form som stof i kontrolleret bevægelse, skabt med en hensigt, der vil resultere i det ønskede mål. Individets egen form betragtes her som et redskab. Dets formål er endelig afsløret, og dets mål er set. Den kvalitet, som denne form specielt er blevet bygget til at demonstrere, er erkendt, og aspiranten begynder herefter at bygge former, der vil fremme Sjælens udtryk. Her skal man især huske på:

1. Form er intelligent aktivitet i manifestation
2. Al aktivitet i manifestation tager form på et eller flere planer

For eksempel er tale én form, som tanker antager, når den manifesteres på det fysiske plan. Dens hensigt er at kommunikere eller skabe forbindelse. Dens mål er helhed eller en-hed.

Aspiranten iagttager alle sine aktiviteter og bemærker den særlige form, hver enkelt aktivitet plejer at tage. Han vil for eksempel lægge mærke til den måde, hvorpå han udtrykker sine tanker i ord, lægger mærke til tankens kvalitet, som trods alt er et højere udtryk. Desuden vil han bemærke klarheden og ønskværdigheden i de ord, han vælger, når han udtrykker sine tanker.

Dette bringer ham til den pludselige erkendelse, at hans intelligente aktivitet hidtil er foregået på en temmelig tilfældig måde. Han begynder derfor at indføre en form for bevidst orden.

1. Han vogter over sin tale, og ved at gøre det bliver han mere bevidst om, hvad han tænker. Han bliver bevidst om tankernes art, styrke, den mentale energis kvalitet, rigtig eller forkert anvendelse, og arbejder konstant med det. Han lærer det mentale aspekts formål og genkender det som Sjælens redskab, og samtidig som det legeme, der er årsag til de lavere manifestationer. Han ser det som et mellemed mellem en højere og en lavere bevidsthed, og ikke som selve bevidstheden. Det bliver for ham, hvad det i realiteten er: En stofform, der modtager elektrisk impuls, som forvandler impulsen til et billede i mentalt stof og transmitterer billedformen ind i fysisk manifestation igennem anvendelse af lyd. "Ordet bliver kød."
2. Han disciplinerer nu sin fysiske aktivitet, så den stemmer overens med hans mentale billede af Sjælens formål. Han skelner mellem den aktivitet, der er en reaktion på indtryk fra livets forside, og den der er en reaktion på indtryk fra Sjælen. Han ser alle tidligere aktiviteter som udtryk for enten den højere eller den lavere bevidsthed, og han erfarer den aktivitet, som blander eller sammensmelter de to bevidsthedsudtryk til ét.

Ret handling svarer til vielsesceremonien, da den forener to til én, og således bliver mennesket i sin bevidsthed en levende Sjæl.

I senere lektioner vil I modtage specifikke instruktioner med hensyn til fremgangsmåden for formbygningens kunst. I mellemtiden kan I gøre jer bekendt med hele begrebet, med terminologien, og bruge jeres voksende viden i jeres daglige aktiviteter.

Se i enhver aktivitet, der viser sig, en mulighed for at udtrykke en sjælskvalitet og benyt muligheden for at vælge den rette handling. Når I mediterer, gør jer da modtagelige for højere impulser, og lad energien fra den modtagne impuls strømme ind i jeres aktiviteter. På denne måde vil I vokse og udfolde jer i samarbejde med Loven.

MÅ FRED VÆRE MED JER

Lektion 6

Tre energityper

Begær og aspiration

Desillusion

Samklang

Vi har nævnt og defineret Sjælens tre iboende egenskaber, som de manifesteres i og igennem den perfekte form som guddommelig vilje, guddommelig kærlighed-visdom og intelligent aktivitet. Vi har i nogen udstrækning betragtet disse egenskaber som de vigtigste indflydelser, når aspiranten betræder vejen. Vi ser nu, at aspiranten tilskyndes af Sjælens guddommelige vilje, gennemstrømmes og oplyses af Sjælens kærlighed-visdom og drives til aktivitet af Sjælens guddommelige intelligens.

Vi vil nu betragte disse tre egenskaber som tre typer af energifrekvenser, der når og påvirker aspiranten alt efter hans aspiration, meditation og anvendelse af dem. Vi vil nu omhyggeligt overveje denne trefoldige metode til at kontakte, acceptere og legemliggøre Sjælens guddommelige energier. Dette vil give den studerende en klarere forståelse af loven og gøre en bevidst kontakt med Sjælen mulig.

A. Aspiration: Hvad mener vi med dette begreb? For at gøre dets betydning tydeligere vil vi begynde med at betragte dets korrespondance på det lavere plan – begær.

Begær, som viser sig at være fremherskende i personlighedens emotionelle natur, er baseret på hjernens selviske vilje.

Jeg vil gerne her indskyde, hvad der menes med brugen af ordet "selvisk" for at undgå misforståelser hos læseren. Det vedrører ikke det såkaldte gode og onde, som menneskeheden normalt tillægger dette udtryk. Alt, hvad der vedrører det separate selv, betragter vi som selvisk. Ganske vist er meget af det såkaldte gode og onde et resultat af denne holdning. Det er en eksklusiv holdning, som til tider kan være meget subtil og vanskelig for aspiranten at se i sig selv.

Ønsket om at præstere er selvisk og findes hos næsten alle prøvediscipler på vejen. I bevidstheden separerer det individet fra sin broder. Han er omgivet af en barriere af tanker og følelser på en sådan måde, at det afskærer ham fra andre. På den måde bliver han ufølsom over for alt, hvad der ikke har en direkte indflydelse på ham som en særskilt og særlig betydningsfuld person.

Aspiranten genkender og eliminerer disse personlighedstræk ved først at erkende, at han er en del af et større hele, og at han er afhængig af helheden og alle dele af den. Dernæst forstår han, at han kun er betydningsfuld (og betydningsfuld er et ukorrekt udtryk) i den udstrækning, hans relation til hver del og til helheden er erkendt og korrekt afbalanceret.

Vi vil nu gå tilbage til vore overvejelser om begær: Den selviske vilje, som centrerer sig i det lille "jeg", der har sit sæde i hjernen, til den emotionelle polarisering, der via nervesystemet er lokaliseret i solar plexus-området. Dette fremkalder fra den emotionelle natur en energifrekvens, som vi normalt kalder begær.

Som det kan ses af en clairvoyant, er det emotionelle legeme hos de fleste mennesker i en næsten konstant oprørt tilstand. Her er energihvirvler, der meget ligner dem, vi kan se i et vandløb eller en flod, og som personens energi trækkes ind i. Disse hvirvler repræsenterer de forskellige begær, som har det med at trække personen i først den ene så den anden retning.

De påvirkes krampagtigt af impulserne fra den lille vilje, men uden en bestemt rytme, og er derfor i nogen grad uforudsigelige og uberegnelige. I dette tilfælde ser vi en person, der fuldstændigt er i sine følelsers vold, som er uden formål og hensigt, og som til enhver tid er offer for de såkaldte omstændigheder.

Der er en forskel der, hvor der er begær, kombineret med hensigt. Personen har da en tendens til at være målrettet i sit begær, og der er derfor mindre oprømthed i det emotionelle legeme. Hvirvelstrømmene vil være begrænset til en eller to større strømme, og der vil være etableret en mere præciseret rytme. Denne rytme tiltrækker og frastøder, og derfor ser vi perioder med intenst begær og senere tilfredsstillelse, når begæret opfyldes.

Tilfredsstillelse af begær vil altid før eller siden føre til desillusion, og personen vil derfor forblive utilfreds. Dette fører helt naturligt til, at målet ændres, og en ny periode med intenst begær indledes, indtil det tidspunkt hvor personen vågner op og indser, at begær er en forræder. Han vil da vende sig bort fra det og gradvist træde ind i en tilstand af aspiration.

For at opsummere begrebet begær kan vi sige, at det er en aktivitet i den emotionelle natur, der tilskyndes af personens selviske vilje. Begær er altid separatistisk, begrænset til kun at tilfredsstille den, det vedrører, og er derfor i det store og hele ansvarlig for den mangel på broderskab, som vi oplever i verden i dag.

Aspiration er resultatet af en elektrisk impuls, projiceret fra Sjælen, (fokuseret i hjerteregionen) igennem den energi, der ligger bag alt stof. Herved bliver den emotionelle naturs vibrationsfrekvens hurtigere, og begær løftes helt bogstaveligt op til sin højere natur, som er aspiration.

Vi ser nu et energilegeme, som er relativt roligt og karakteriseret ved en udstrålende aktivitet, der både er udvidende og sammentrækkende.

Vi har således en impuls fra Sjælen, som stimulerer aspiration mod væren. Aspiranten begynder med en slags længsel, en higen mod Lyset. Ligesom en blomst rækker ud efter sollyset, rækker aspiranten ud efter Sjælens lys.

Ligesom en blomst vokser, blomstrer og udstråler skønhed, således vokser og blomstrer aspiranten og udstråler guddommelighed. Aspirantens udstråling karakteriserer den måde, hvorpå han i sine aktiviteter udtrykker de energier, han har modtaget fra Sjælen. Denne vedvarende række ud mod lyset og videregivelse eller deling af dette lys, kaldes aspiration.

Til gengæld fremkalder det en yderligere respons fra Sjælen, og aspiranten modtager således endnu mere lys. Gennem energiernes cykliske ebbe og flod – et kald fra personligheden, respons fra Sjælen og vice versa – ser vi mennesket blomstre op til en Sjæls gennemstrømmet personlighed.

Talemåden "at hive sig op ved hårrødderne" er en god analogi for den aktivitet, alle aspiranter deltager i.

Selve udtrykket "aspirant" som det bruges om et menneske, betegner en vis udvikling og bruges ikke i flæng om alle stu-

derende. En aspirant er en, der er engageret i at påkalde den guddommelige viljes impuls.

Dette er af yderste vigtighed og burde overvejes af alle seriøse studerende. Kun på denne måde kan guddommens første aspekt bringes i aktiv manifestation i den enkeltes omgivelser.

Når aspiranten er nået et godt stykke vej i denne vækstfase, kan hans mentale tilstand bedst beskrives med følgende ord:

"Ikke min vilje, Oh Sjæl, men Din"

Bevidst, og ofte med tilsyneladende store omkostninger for personligheden, lyder kaldet. Personlighedens lille vilje, der har hersket gennem en lang tidsperiode, underkastes nu Sjælens vilje, og det sker ikke uden kamp.

De former, som ikke er i harmoni med Sjælens formål, ødelægges, og husk at denne ødelæggelse inkluderer enhver uharmonisk form, hvad enten det er en tankeform, en emotion, en fysisk form eller en aktivitet. Således løftes aspirantens opmærksomhed, og øjet åbnes.

Jeg vil nu tale om samklang, for det er her, at dette begreb for første gang anvendes bevidst.

At skabe samklang er at etablere en vej, hvorigennem energier kan strømme mellem to givne punkter. Det er vejen med mindst modstand for enhver aktivitets manifestation.

Aspiranten etablerer samklang med Sjælens vilje på følgende måde:

1. Han erkender først Sjælens eksistens,
2. Mentalt og emotionelt accepterer han Sjælens vilje,
3. Han visualiserer en linie af lys, der udgår fra hans hjerne, og strækker sig gennem tankesindet til hans Sjæl. Igenom denne kanal sendes kaldet.

At påkalde vil sige at kalde frem, og når det gøres korrekt, er respons uundgåelig. En vibration er sat i gang igennem den etablerede kanal, og den når Sjælen og påkalder sig dens opmærksomhed. Svaret sendes herefter.

Det er vigtigt for den studerende at erkende, at den respons, der modtages, ikke kommer i form af ord, der høres i hjernen. I begyndelsen er det ikke andet end en subtil ændring af og i hans aktiviteter, og en overbringelse af muligheder via aktivitet eller mangel på samme.

De fleste studerende er så travlt optaget af at se efter og tænke på usædvanlige fænomener, at de ikke registrerer og erkender Sjælens subtile indflydelse. Husk, at vi taler om den guddommelige viljes impuls; den er en realitet. Det er en elektrisk impuls, hvis virkning ændrer vibrationsfrekvensen i aspirantens redskab, og på denne måde skaber ændringer i hans tanker, emotioner, ord, handlinger og omgivelser.

4. Han opretholder konstant denne kanal og indordner sine aktiviteter og sin personlige vilje under Sjælens guddommelige vilje.

Når den studerende tænker over indholdet i denne lektion og anvendelsen af dette, bør han huske, at vi her beskæftiger os med *aspiration* og ikke meditation. Den samklang, der her beskrives, bør ikke på dette tidspunkt være andet end en mental aktivitet, der eksisterer sideløbende med rutinerne i det daglige liv. Lad øjnene være åbne, hjernen subjektivt opmærksom, og det fysiske redskab beskæftiget med ydre ting som sædvanligt. Brug ikke denne samklangsteknik som en form for meditation.

Som konklusion på aspiration kan vi sige, at det er en aktivitet i den højere emotionelle natur og i tankesindet, som tilskyndes af Sjælen. Aspiration involverer altid den guddommelige plan og er derfor altid inklusiv, og endelig skaber den i aspirantens tankesind og hjerte en anerkendelse, accept og praktisering af broderskab.

Lektion 7

Sjælens energier

Meditation

Afslapning

Fokus

Sjælskontakt

Cyklusser

Analogier

For hurtigt at skabe kontinuitet i den nedfældede lektion vil jeg referere til de to første afsnit i lektion 6.

Vi har nævnt og defineret Sjælens tre iboende egenskaber, som de manifesteres i og igennem den perfekte form som guddommelig vilje, guddommelig kærlighed-visdom og intelligent aktivitet. Vi har i nogen udstrækning betragtet disse egenskaber som de vigtigste indflydelser, når aspiranten betræder vejen. Vi ser nu, at aspiranten tilskyndes af Sjælens guddommelige vilje, gennemstrømmes og oplyses af Sjælens kærlighed-visdom og drives til aktivitet af Sjælens guddommelige intelligens.

Vi vil nu betragte disse tre egenskaber som tre typer af energifrekvenser, der når og påvirker aspiranten alt efter hans aspiration, meditation og anvendelse af dem. Vi vil nu omhyggeligt overveje denne trefoldige metode til at kontakte, acceptere og legemliggøre Sjælens guddommelige energier. Dette vil give den studerende en klarere forståelse af loven og gøre en bevidst kontakt med Sjælen mulig.

B. Meditation: Meditation bringer, når den er korrekt udført, aspiranten i kontakt med Sjælens oplysende aspekt. Det gør det muligt for ham at genkende og sluttelig legemliggøre Sjælens kvalitet.

Vi har først aspirationsstadiet, som så at sige bringer den studerende på bølgelængde med Sjælen, hvorefter meditation bliver et led i den studerendes daglige rutiner.

Mange studerende er kommet til deres lærer med forskellige spørgsmål om, hvad meditation er, og hvordan meditation udføres. Kun få af dem, hvis nogen overhovedet, har andet end et forvrænget begreb om denne aktivitet, og en stor del af dem har yderligere forvirret emnet ved at forsøge at udføre det, de tror, eller som nogen har fortalt dem, at meditation er.

Meditation er samhørighed med Sjælen eller med højere bevidsthedstilstande. Det er at give slip på den personlige bevidsthed snarere end at anstrenge den. Dette er et punkt, der må huskes. Enhver meditation som enten hastes igennem, eller som

er anstrengt, vil ikke resultere i Sjælskontakt. Den vil udelukkende tjene til at gøre kroppen og tankesindet utilpas.

Det første skridt i enhver velordnet meditation er at etablere samklang. Vi har allerede i en tidligere lektion defineret samklang som det at etablere en vej, hvorigennem energien kan strømme mellem to givne punkter. I dette tilfælde må samklangen etableres mellem personlighedens laveste aspekt og Sjælen igennem personlighedens øvrige aspekter. Dette etablerer en vej, hvorigennem Sjælens energier kan flyde i en hvilken som helst form, som er i overensstemmelse med guddommelig lov og orden.

Personligheden består af tre overordnede aspekter; det fysiske eller faste legeme, det astrale eller emotionelle legeme og tankesindet eller den mentale natur.

Formålet med første fase af samklang er at stilne det fysiske og det emotionelle legeme og bringe dem under fuldkommen mental kontrol. Dette gøres i to trin på følgende måde:

1. Afslapning: Både det fysiske og det emotionelle legeme må være helt afslappede. Der, hvor der er spænding, bliver tankesindet holdt fanget. Hvis det emotionelle legeme er anspændt, er der en tilsvarende fysisk spænding. Disse spændinger fastholder tankesindets opmærksomhed på kroppen og problemet uden friheden til at søge, erkende eller skabe en løsning. Ethvert forsøg på at anstrenge eller løfte tankesindet ud af sit fængsel vil kun tjene til at forstærke dets greb; derfor må processen være afspænding, som vil resultere i en frigørelse af tankesindet. Dette gøres på følgende måde.
 - a. Slap af i kroppen og sæt dig behageligt til rette. Dette gøres bedst i siddende stilling. Gør det så behageligt for kroppen som mulig. Begynd med fødderne, slap af i hver eneste muskel og sene og celle i hele kroppen. Tal til hver enkelt del, bed dem om at slappe af med en viden om, at nervesystemet videregiver denne besked til dem, og at de vil adlyde.

b. Gør dig emotionelt rolig og klar. Tal til følelserne, bed dem om at slappe af og falde til ro. Lad enhver uro glide bort og fortsæt indtil følelserne er mærkbart neddæmpet.

2. Fokus: Når det fysiske og emotionelle legeme er stilnet, er personlighedens bevidsthed naturligt fokuseret i den mentale natur. Tankesindet, som nu ikke længere er fanget i det lavere aspekt, fokuserer nu naturligt sin opmærksomhed i tankesindets verden. Det forlader ikke kroppen, men det bliver lydhør overfor Sjælen. Det er roligt og årvågent. Dette gøres lettest på følgende måde:

a. Skab et dybt, let og rytmisk åndedrag på en måde, som føles naturligt,

b. Idet den studerende trækker vejret dybt syv gange, lader han sit tankesind (sin opmærksomhed) hæve sig over kroppen og følelserne og fokuserer den i pandecenteret (mellem øjenbrynene).

Skab ikke et spændingspunkt her; fald simpelthen til ro i pandecentret. Din opmærksomhed er nu fokuseret i tankesindet. Du har samordnet det fysiske og emotionelle legeme med tankesindet.

Næste skridt er at skabe samklang mellem tankesindet og Sjælen. Tidligere har begyndere gjort den fejl, at de anstrengte sig for meget. Lad os fjerne denne misforståelse nu. Prøv ikke at lokalisere Sjælen. Den er allestedsnærværende, og at lokalisere den, før den genkendes og forstås, vil kun begrænse din tænkning. Bring dig i stedet i samklang med Sjælen ved at rette opmærksomheden imod Sjælsbegrebet. Enkelt? Ja, sandheden er altid enkel.

Du har nu bragt dig i samklang med Sjælen og er klar til at kommunikere med den. Dette gøres på følgende måde:

Tankesindet er fokuseret på sjælsbegrebet. Dette begreb understøttes af en sædtanke. Tankesindet gives en tanke, som hæver dens vibrationsfrekvens på en sådan måde, at den danner bro

mellem Sjælen og tankesindets bevidsthed. Således kommer tankesindet i kontakt med Sjælen.

En rigtig god sædtanke for alle begyndere er:

"Jeg er Sjælen; Sjælen er jeg".

Dette identificerer og tjener til i tid og rum at sammensmelte de to bevidsthedstilstande, Sjælens og personlighedens.

Herefter droppes sædtanken. Der siges ikke flere ord. Dette er det vanskeligste tidspunkt i hele meditationen, og er ens for både begyndere og disciple. Tankesindets tilbøjelighed til at gentage driver den studerende ind i vanen med at anvende affirmation, og dette er i direkte modstrid med den betingelse, der er nødvendig for Sjælskontakt. Lige så længe tankesindet taler, lukker det sig for samhørighed med Sjælen. Det må være stille, opmærksomt og agtpågivende.

Sædtanken slippes som ord. Sædtankens energi forbliver som en kommunikationslinje og behøver ingen gentagelse.

Tankesindet er stilnet. Når der er opnået absolut stilhed, giver Sjælen sig til kende.

Jeg vil indskyde nogle få advarende ord. Giv slip på alle de forudfattede idéer, som du har skabt om, hvad sjælskontakt er. Du har sandsynligvis hørt historier om forskellige fænomener, der er oplevet under meditation. Nogle af de almindeligste er en eksplosion af strålende lys, kommunikation i form af ord, visuelle billeder etc. Dette er alt sammen godt og sandt for den, det vedrører, men det er ikke et kriterium.

Ethvert menneske oplever kontakten på sin egen måde. Nogen ser aldrig lys, ser aldrig billeder og fornemmer og hører aldrig ord. Alle disse måder eller former er dikteret af personligheden, ikke af Sjælen. Den reneste form for sjælskommunikation er øjeblikkelig forståelse. Alt andet er et middel, ikke målet.

Accepter, hvad der kommer, som den metode, der er bedst for din udvikling, og stræb ikke efter andre veje. Dette er meget vigtigt.

Som du vil huske, talte vi om loven om cyklusser i en tidligere lektion, hvor vi i korte træk berørte det som en af de afgørende faktorer i al manifestation. Vi vil mere detaljeret overveje det endnu engang i forhold til meditation. Hvis meditation skal være udbytterig, må den foregå i et cyklisk mønster. Der er cyklusser inden i cyklusser, og for at bringe klarhed over dette begreb vil vi bevæge os fra det generelle til det specifikke.

Alle former kommer i tid og rum til syne i cyklusser. Disse cyklusser er særegne i forhold til det væsen, der manifesterer formen. Et solsystem kommer til syne i fast form over en lang tidsperiode, og ved slutningen af dets aktivitets cyklus forsvinder det fra dagens lys for at hvile i et tilsvarende tidsrum. På denne måde har vi solare dage og nætter. I løbet af den solare dag manifesteres hele systemets aktiviteter i cykliske faser, der er særegne for den form, denne aktivitet tager. Således skrider dagen frem og fuldendes.

I det solare væsen lever mindre liv, som manifesterer sig i form i overensstemmelse med den samme lov. Et planetarisk liv tager form, manifesterer visse aktiviteter i relation til andre liv, og trækker sig tilbage fra formen indtil dets næste periode med cyklisk aktivitet.

Dette er sandt for al bevidsthed, da den højere cyklus altid påvirker den lavere, men inden i de større cyklusser tillades de mindre dog i et vist omfang frihed til at manifestere deres individuelle cyklusser. I løbet af en solar dag kommer de planetariske væsener ind og ud på cyklisk vis på en måde, der er særegen for det væsen, der er involveret, men bliver altid påvirket af den cyklus, som det solare væsen befinder sig i, ligesom det solare væsen påvirkes af Kosmos' cykliske manifestation etc.

Det planetariske liv indeholder mange mindre liv, heriblandt de fem naturriger. Ethvert af disse riger er et væsen, som indeholder mange mindre liv. Planteriget er for eksempel manifesteret

i form over en lang tidsperiode. Inden i denne større manifestationscyklus er der mindre cyklusser, som styrer tilsynekomsten af de forskellige arter, der lever i Det Ene Liv. Der er årstiderne, hvor forskellige af planterigets former kommer ind og går ud i cyklusser, der er særegne for arten.

Menneskeriget manifesterer sig på den samme måde. Menneskehedens væsen fremkommer også over en lang tidsperiode, hvorunder forskellige bevidsthedstilstande kommer ind og går ud i henhold til cyklisk lov. Mens en bevidsthedstilstand befinder sig i en manifestationsproces, vil grader eller niveauer af denne bevidsthed komme ind og gå ud; således ser vi civilisationers, racers, nationers, regeringers, organisationer og slægters opståen og forsvinden.

De mindre liv, der er de individuelle menneskelige væsener, er indeholdt i det plan af bevidsthed, som kommer til syne i formen i et cyklisk mønster, der er særegen for det menneskelige rige, bevidsthedstilstanden, bevidsthedsgraden eller niveauet, og endelig individet selv.

Indeholdt i den individuelle inkarnationscyklus er de mindre cyklusser, der styrer hans aktivitet. Disse cyklusser er sværere at finde ud af og forstå, for de påvirkes af alle de større cyklusser, der har frembragt muligheden for inkarnation, og af de individuelle cyklusser, der styrer de Sjæles aktiviteter, han er forbundet med. Han må opnå forståelse af de større cyklusser, der giver ham muligheden for vækst i bestemte retninger, og skabe en rytme, der harmonerer med andres, således at rette relationer skabes.

Aspiranten overvældes ofte af omfanget af opgaven, men den er ikke så vanskelig, som den forekommer. Den kalder på et højere tankesæt i den studerendes tankesind og på et bredere udsyn og således på en ændring i den måde, han tænker på. Begynderen vil gøre klogt i at anvende loven om analogi i forhold til alt, hvad han ser omkring sig. Gennem observation og anvendelse af denne lov vil meget blive forstået, som ikke kan forklares med ord.

Vi vil nu fortsætte med loven om cyklusser og dens virkning på meditation. Husk mens vi fortsætter, at de individuelle cyklusser er indeholdt i de større, og at den enkelte må finde og etablere sin egen rytme i ret relation til andres.

For indeværende vil vi overveje meditation som en trefoldig proces, hvor vi kun tager de cyklusser i betragtning, som har effekt på denne trefoldige manifestation. Begrebet og den resulterende aktivitet vil blive udvidet, efterhånden som den studerende udvikler sig gennem indvielsesvejen. Det vil være godt for den studerende at huske dette med hensyn til al undervisning, således at han ikke bliver så fastlåst i sin tankegang, at han ikke kan modtage.

Den trefoldige meditationsproces kan bedst beskrives med tre ord:

1. Modtagelse
2. Absorbering
3. Nedfældning

Begynderen må udføre sin meditation i et cyklisk mønster med en periode for hvert af de tre aspekter. Senere "meget senere" vil hans meditation i en periode inkludere den trefoldige proces som en samtidig aktivitet.

Perioden med modtagelse er det tidspunkt, hvor erkendelsen modtages i aspirantens bevidsthed. Dette kan strække sig over ethvert tidsrum fra timer til dage, uger eller i sjældne tilfælde endda over måneder. I løbet af denne periode modtager personligheden Sjælens oplysende kvalitet. Hele hans natur responderer i denne periode. Han er opmærksom, forventningsfuld og fuld af glæde.

For det almindelige menneske, aspiranter på prøvestiens vej og begyndere på discipelskabets vej begynder denne periode sædvanligvis to uger før fuldmåne og udvikler sig sådan, at tiden med størst erkendelse er tæt på fuldmåne. Gruppens min-

dre modtagelsescyklus, som er indeholdt i den større, dækker perioden fra solopgang til det tidspunkt, hvor solen står højest på himlen. Dette er dog ikke et krav, for vi finder i dag mange bevidsthedsniveauer, der i tid og rum er manifesteret sammen, hver især med sin egen rytme.

Perioden med absorption er den periode, hvor aspiranten ikke modtager nye erkendelser, men absorberer hvad han har modtaget i løbet af den første periode. Længden på absorptionsperioden er varierende, og selv et eksempel vil være forvirrende, hvis den studerende ikke husker, at absorptionscyklussen er særegen for ham, og måske afviger fra nogen af dem, han kender. Perioden kan være meget lang eller meget kort, alt efter hans legemes beskaffenhed, stråleopbygning og karmiske forpligtigelser etc.

Igennem den tidsalder, vi nu har passeret, har denne periode været de to uger efter fuldmånen og været sammenfaldende med nedfældningsaktiviteten. Den mindre cyklus løb, fra solen stod højest på himlen, indtil solnedgang. Dette er stadig sandt for nogen, men Den Ny Tids Sjæle, som er den kategori denne undervisning er beregnet for, bruger en kortere periode til absorption, og en separat periode til nedfældning.

Holdningen i denne periode burde være præget af kontemplation og refleksion. Aspiranten reflekterer i sit tankesind over den erkendelse, han har modtaget, og absorberer derved de modtagne energier. Han levendegør lyset.

Nedfældningsperioden, der i sig selv er den ny tidsalders manifestation, er den periode, hvor aspiranten efterprøver sandheden i den modtagne erkendelse. Det, han har modtaget og absorberet, nedfælder han i sine omgivelser. Gennem sine bestræbelser på at omsætte det i praksis bygger han en levende sandhedsstruktur, der vil være synlig for alle.

Denne cyklus er så forskellig, at jeg ikke vil give noget eksempel. Alle må finde deres egen rytme.

Der bør anvendes en sædtanke, der dækker hele det tidsrum, der indeholder de tre perioder. Et menneske, som ændrer sine

sædtanker, inden resultatet af dem er manifesteret og nedfældet, skaber en ubalance i sin meditation og vil måske være ude af stand til at modtage flere erkendelser i den kommende lange tid.

Skriv dagbog eller logbog over resultaterne i din meditation. På den måde vil du blive i stand til at observere dine egne naturlige cyklusser og anvende dem med visdom.

I vil senere modtage en mere avanceret lektion om meditation, når I er rede til at modtage den.

LAD DER BLIVE LYS

Lektion 8

Anvendelse

At leve sandheden

Tanke

Jeg vil endnu engang henvide til de to første afsnit i lektion 6.

Vi har nævnt og defineret Sjælens tre iboende egenskaber, som de manifesteres i og igennem den perfekte form som guddommelig vilje, guddommelig kærlighed-visdom og intelligent aktivitet. Vi har i nogen udstrækning betragtet disse egenskaber som de vigtigste indflydelser, når aspiranten betræder vejen. Vi ser nu, at aspiranten tilskyndes af Sjælens guddommelige vilje, gennemstrømmes og oplyses af Sjælens kærlighed-visdom og drives til aktivitet af Sjælens guddommelige intelligens.

Vi vil nu betragte disse tre egenskaber som tre typer af energifrekvenser, der når og påvirker aspiranten alt efter hans aspiration, meditation og anvendelse af dem. Vi vil nu omhyggeligt overveje denne trefoldige metode til at kontakte, acceptere og legemliggøre Sjælens guddommelige energier. Dette vil give den studerende en klarere forståelse af loven og gøre en bevidst kontakt med Sjælen mulig.

C. Anvendelse: Efter et omhyggeligt studie af lektion 6 og 7 ved vi, at Sjælens viljesaspekt kontaktes gennem den studerendes vedholdende aspiration, og at kærlighed-visdoms aspektet kontaktes gennem aspirantens evne til at meditere. Det tredje aspekt, intelligent aktivitet, har vi nu lært kontaktes gennem aspirantens bestræbelse på at *leve* sandheden.

Den anvendelse, som aspiranten manifesterer, bringer ikke blot hans liv og gøremål i intelligent aktivitet, men gør det også muligt for ham at manifestere Sjælens to andre aspekter, som han har kontaktet.

For at nå til forståelse af hvordan dette gøres, og hvad vi egentligt mener i vor brug af ordet "anvendelse", vil vi overveje disciplens evne til at etablere og kontrollere sin vibrationsfrekvens.

Vi har i tidligere lektioner defineret en discipel som en, der bevidst har erkendt sig selv som Sjæl, og som arbejder i verden som sådan.

Disciplens "arbejde" kan bedst beskrives som hans etablering af en bestemt type og kvalitet af vibratorisk virkning på hans omgivelser og hans stadige kontrol over denne indflydelse.

Den nye studerende ønsker med det samme at vide, hvad der menes med vibratorisk virkning. Du, dine tanker, ord, følelser og handlinger rummer alle en vibration, der svinger på en bestemt frekvens, og når denne frekvens kommer i kontakt med en anden person eller en gruppe, kaldes påvirkningen vibratorisk virkning. Din vibrations virkning på andre kan være enten harmonisk eller disharmonisk. Når påvirkningen er harmonisk, opstår der et harmonisk forhold.

Aspiranten lærer først at være harmløs i tanke, ord og handling. Han lærer, at han kun er harmløs, når hans vibratoriske virkning på andre resulterer i fuldkommen harmoni. Denne erkendelse peger naturligvis på behovet for stor selvdisciplin. For at få en klarere forståelse af dette, vil vi separat betragte de fire forhold, der skaber aspirantens vibration.

1. Tanker: Vi ved, at alt, hvad vi kan definere som "noget" i formens verden, opretholder deres eget liv og manifesteres i tid og rum i henhold til loven om cyklusser og har en bestemt påvirkning på alle andre liv. Dette kalder vi aktivitetens vibration. Vi ved nu, at alting udsender en vibration på en eller anden frekvens, der afgør længden af dens liv i form, dens manifestationer i tid og rum, og dens indflydelse på alle andre liv.

Dette er ligeså sandt for en tanke som for et dyr, et menneske, en Sjæl, et planetarisk liv eller et solart liv. Af denne årsag taler vi om tanker som tankeformer. De er faktisk besjælede idéer, der er givet konkret form.

Selvom det er sandt, at det individuelle menneske ikke kan skabe tanker, kan han modtage den oprindelige tanke eller idé fra sindets verden og gennem sit eget mentallegeme og fra sin egen kvote af mentalt stof give den konkret form. Dette kaldes at teoretisere, og en stor del af racens tænkere er konstant beskæftiget med denne proces.

Resten af racen, der udgør størstedelen af menneskeheden, har ikke på nuværende tidspunkt nået dette udviklingsstadiet. De er næsten udelukkende kontrolleret af de "større tænkere". De modtager, accepterer, og levendegør de tanker, der nedfældes til dem af de få. Herudaf opstår en kultur, en videnskab eller et uddannelsessystem etc. Disse resultater vil være gode og uforvanskede, hvis de "store tænkere" evner klarhed, og hvis menneskeheden er modtagelige. Motiver spiller en stor rolle, hvad angår de "store tænkere". De skruppelløse og uoplyste slavebinder masserne. Den sande verdenstjener skaber en bedre verden for menneskeheden, hvor den kan arbejde og udvikle større forståelse. På denne måde ser vi, at tankens verden er årsag til alle eksisterende forhold i menneskehedens legeme.

Aspiranten iagttager sit eget tankeliv i dette lys. Han iagttager, hvordan hans tanker påvirker ham selv såvel som andre i hans omgivelser. Er resultatet af den vibration, hans tanker udsender, kærlighed, fred og harmoni? Hvis ikke er der brug for megen selvpålagt disciplin.

Er han i færd med at befri eller slavebinde masserne? Heri kan hans grad af harmløshed aflæses og nøglen til den type, styrke og kvalitet af den energi, han anvender.

2. Tale: Aspirantens ord har også deres deres eget liv, de er årsag til manifestation i tid og rum, og har effekt på alle andre liv.

Lyd påvirker det stof, som alle former er skabt af. Den igangsætter, forandrer eller skaber bevægelsen i dette stof. Lydens vibration kan resultere i en bevægelse, der enten er konstruktiv eller destruktiv. Når lyden tager form som et ord, er der udtalt en ordre. Det ord, eller den gruppe af ord, vil manifestere sig i tid og rum. Venner, om blot I kunne se den virkning, jeres ord skaber, ville I chokeres. De ødelagte legemer, de syge følelser, de kaotiske tilstande, som er et resultat af de ord, menneskeheden har talt, er smertefulde at se på for dem, der kan se. Er ordet én gang udtalt, kan det ikke tilbagekaldes. En kædereaktion er sat i gang, og den vil resultere i en fysisk manifestation.

Aspiranten taler, og fordi han er blevet modtager af en vis Sjælsenergi, vil hans ord manifestere sig med større kraft og hurtighed end hans mindre udviklede brødrer. Hans ord har en klar indflydelse på dem, der er i hans omgivelser. Hans ord former og skaber de vilkår, hans yngre brødre må leve under. Mange af de hindringer, den yngre broder møder og må overvinde, er lagt for hans fødder af en uvidende aspirant.

Min broder, vogt din tale, studér hvordan den virker på andre, og lær harmløshed. Du kan ikke gå frem på vejen, før denne lektie er lært.

3. Emotioner: Dette emne udgør et problem for den almindelige begynder, der har lidt eller ingen forståelse af emotioner. Emotioner er det navn, vi giver følelser, og hvad er en følelse? Mangel på ret sprogbrug komplicerer yderligere opgaven, og derfor har der i tidligere tider manglet klar undervisning om dette emne.

Lad os fortsætte med at definere emotioner. Emotioner er den astrale energis virkning på det fysiske legemes sansesystem og dets omgivelser. Astral energi er den sammenhængsskabende energi, som når den sættes i bevægelse, sætter tankesindets energi i forbindelse med det fysiske stofs energi, hvorved der produceres form. Astral energi sættes i bevægelse af tanken, lyden og det fysiske redskab. En tanke, der tænkes med tilstrækkelig styrke, skaber en tilsvarende vibration i det astrale legeme. Vibrationen i det astrale legeme giver tanken form i astralt stof. Denne forms vibration har indflydelse på det sensoriske system, og skaber det vi kalder en emotion, i henhold til dens styrke, type og kvalitet.

Heri ligger nøglen for den seriøse student: Når disciplen registrerer en emotion, er det en indikation af en tanke, som han har givet form i sit astrallegeme. Den roterer omkring ham og henter næring fra hans egen livsenergi, farver hans personlige oplevelser og behersker hans bevidsthed i en sådan grad, at den dikterer alle hans handlinger.

Det almindelige menneskes astrale eller emotionelle natur består af mange sådanne former, der fuldstændig gør ham blind for den virkelige verden. Enhver vibratorisk indflydelse på hans sanseapparat (som hjernen er en del af), farves af disse astrale former og forvrænger den sande vibration, afhængig af den eller de astrale former, der er styrende.

Det astrale plan indeholder totalsummen af menneskehedens emotioner og er blevet kaldt illusionens verden, for her er alle menneskers tanker konkretiseret og manifesteret. Alle disse tanker lever og har deres egen eksistens på det astrale plan. Det er ikke noget under, at det er blevet kaldt illusionsplanet. Vis må den bevidsthed være, som går ind i og arbejder dér.

Disse astrale former manifesterer sig i tid og rum i et cyklisk mønster i henhold til den revitalisering de modtager fra den menneskelige familie. Heri ligger nøglen til et af verdensproblemerne. Når et menneske accepterer og styrker en form, som er skabt i racens astrale bevidsthed, giver han den kraft igennem sine egne emotioner og forstærker dens tiltrækning til det fysiske plan.

Vi ved nu, at de astrale former (for begynderen emotioner) har deres eget liv og manifesteres i tid og rum, og har indflydelse på alle andre liv.

Aspiranten på dette udviklingsstadium må først rydde op i sin emotionelle natur. Han lærer, hvilke af hans emotioner, der skaber en skadelig virkning hos andre, og eliminerer dem derfor fra sin vibration ved at udøve en streng disciplin i forhold til sin emotionelle natur.

Ved anvendelse af imødekommenhed, venlighed, kærlighed og tolerance bliver hans emotionelle aspekt af stor styrke og healende og transformerende for andre.

Vær opmærksom på denne del af jer selv, oh disciple, for den må være så harmløs som duen, før døren åbnes.

4. Fysisk handling: Enhver handling, der foretages af det fysiske redskab, medfører en vibration, der udøver indflydelse på om-

givelserne. Fysiske bevægelser er resultatet af et energiforbrug, og når først dén energi er sat i bevægelse, bliver den årsag til en række virkninger. Vi ser nu, at der til grund for alle fysiske handlinger er en højere årsag – astral, mental eller åndelig. Virkningen bliver altid årsagsgivende for andre virkninger. Al manifestation er et resultat af energi, der bevæger sig igennem de forskellige frekvensplaner.

Fysisk handling bliver årsagen til den virkning, der kaldes reaktion. Enhver fysisk handling vil resultere i en mental, emotionel eller fysisk re-aktion, medmindre de, der oplever indflydelsen fra vibrationen, er i stand til at transmudere den.

Når aspiranten indstiller den ydre aktivitet i tilstrækkelig lang tid til at overveje den indre mening med sit redskab og dets forskellige roller, vil meget åbenbares for ham.

Den første og mest indlysende kendsgerning er, at hans fysiske legeme er et redskab, der er i kontakt med det vibrationsplan, hvor hans bevidsthed er fokuseret. Dets sammensætning indbefatter et sanseapparat, der registrerer indgående vibrationer, såvel som kanaler, der frigiver de udgående vibrationer. Det er et modtagelses- og afsendelsesredskab, der består af de dele, som er afstemt til at modtage og sende de vibrationer, der er sammenfaldende med et bestemt frekvensområde. Det er på den måde han ser, hører, føler, smager, og lugter, og omvendt bliver set, hørt, følt, smagt og lugtet.

Det er interessant her at bemærke, at efterhånden som redskabets energifrekvens bliver hurtigere, vil der være en oplevelse af andre sanser så som telepati og alle andre såkaldte ekstraseksoriske opfattelser.

Den næste indlysende kendsgerning er at han som et resultat af bevidsthedens funktion gennem det fysiske redskab er nært forbundet med alle andre. Denne indbyrdes relation kan lettest demonstreres igennem evnen til at kommunikere med andre. At han har noget at kommunikere til andre, og at han kan forstås af dem, er hans første bevidste relation.

Det almindelige menneskes mangel på tro eller tillid til et liv efter døden, eller på Sjælens eksistens, skyldes hans manglende evne til at kommunikere med dem, der er gået over, eller med Sjælen. Så snart metoden til at opfatte og kommunikere med disse og andre tilstande er fundet, vil mennesket ikke kun tro, han vil vide. Der vil indtræffe en begivenhed, som en gang for alle vil fastslå i racens sind, at der er andre eksistensplaner end det fysiske. Denne "begivenhed" vil naturligvis angå en form for opfattelse og kommunikation.

Det næste, der bevidst erkendes, er kvaliteten af hans forhold. Hos nogen vil kvaliteten være kærlighed, hos andre modvilje etc.

Hvis aspiranten vil lægge mærke til, hvad han kommunikerer til andre, vil han forstå, at den kvalitet, der er i hans relationer, helt og holdent afhænger af ham selv. Det er ham, der bestemmer, hvilken kvalitet hans relation til andre skal have; først i sine tanker, ord, emotioner og handlinger.

Et rigtigt godt eksempel på denne udtalelse er manden, som pludselig forstår, at den kvalitet der er i hans relationer er bedrag. Der bliver løjet til og om ham, givet et misvisende billede af, næret mistillid og mistro. Ved at være opmærksom på, hvad han kommunikerede til andre, forstod han, at det var den kvalitet, hans kommunikation havde, og at han til gengæld fremkaldte det samme fra dem. Ofte tænker han ét og siger noget andet, eller siger ét, men føler og handler på en anden måde. Vi kan således se, at den vibration, han udsender, er uharmonisk og tager form af bedrageri.

Den næste erkendelse indtræffer, når aspiranten bliver bevidst om sit redskabs indre formål og dets forskellige dele. Eksempelvis ser han på sine hænder og forstår til en vis grad årsagen til deres eksistens. Disse gudgivne redskaber er skabt med et guddommeligt formål. Hvor godt er dette formål blevet opfyldt?

Hænderne er først og fremmest kanaler for guddommelig energi. Gennem hænderne flyder den guddommelige kærlighedsenergi, som, når den bliver korrekt styret, helbreder og velsigner.

Aspiranten lærer at rette denne kraft udad ved at modtage og give snarere end at tage og beholde. Det er den første lektie, hånden lærer. Mange andre følger.

Øjnene er sædvanligvis redskabets næste del, der observeres. Med hvilket guddommeligt formål er de skabt? Øjnene er skabt med det formål at modtage og registrere skønheden i Guds plan på jorden. Der er ingen grund til at sige mere.

Lidt efter lidt bliver aspiranten opmærksom på sit redskabs forskellige dele og forstår den bagvedliggende mening, og ved selvpålagt disciplin skaber han af delene et velegnet redskab for Sjælen. Han lærer at anvende de åndelige energier i menneskehedens tjeneste.

For aspiranten er det lettest at gøre ved at dedikere hver enkelt del af redskabet til Sjælens arbejde. Han giver sine hænder til Sjælen og overgiver kontrollen med dem til sin højere bevidsthed. Derefter iagttager han det resulterende resultat. Så giver han sine øjne, sine ører, sine taleorganer etc., indtil han har dedikeret hele sit redskab til Sjælen.

Når aspiranten har iagttaget aktiviteten i denne fire-foldige vibration, kan han få et glimt af typen og kvaliteten af den indflydelse, han udøver på sine omgivelser. Han tager indlysende disciplinære tiltag, og gradvis lærer han at kontrollere sin vibrations indflydelse på andre. Han anvender alle de sandhedsbegreber i sit daglige liv, som han har fået kendskab til, og bringer således sine gøremål ind i intelligent aktivitet.